

Biblioteca Centrală
Reg. Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 563

Vineri 29 aprilie 1960

8 pagini 25 bani

I M A I

Șapte decenii s-au înscris pe răbojul istoriei de cînd 1 Mai a devenit marea sărbătoare a celor ce muncesc de pretutindeni. Șapte decenii de lupte ce au zguduit înfățișarea lumii, șapte decenii ce cuprind momente de cotitură în istoria omenirii. De la coloanele care acum 70 de ani desfășurau primele steaguri roșii s-a ajuns la minunata realitate a zilelor noastre: existența puternicului lagăr al socialismului în care trăiesc aproape un miliard de oameni, puternica mișcare muncitorească din țările capitaliste, constituirea unei uriașe zone a păcii, ce cuprinde numeroase țări care au scuturat în anii din urmă jugul colonial. Istoria merge mereu înainte marșor a unor noi și noi victorii ale socialismului. Cu fiecare an forțele socialismului devin mai puternice. Astăzi nici cei mai înverșunați dușmani ai lui nu pot să ignoreze victoriile răsunătoare ale popoarelor care își construiesc o viață nouă, călăuzite de nemuritora idee ale marxism-leninismului.

Priviți harta lumii în acest ajun de 1 Mai. Cît de mult s-a schimbat ea! Din inima Europei și pînă la Pacific, sute de milioane de oameni au rupt pentru totdeauna lanțurile robiei capitaliste. Uniunea Sovietică, țara care a pășit prima pe drumul socialismului, obține victorii răsunătoare, trecînd la construcția desfășurată a comunismului. Visul de aur al omenirii, viața pe pămîntul sovietic, Socialismul și comunismul au trecut din domeniul teoriei în domeniul practicii vii. Oamenii muncii din Uniunea Sovietică, angajați în crearea bazei tehnico-materiale a comunismului, dezvoltă economia patriei lor într-un ritm inaccesibil capitalismului. Popoarele de pretutindeni privesc cu dragoste și încredere către Țara Sovietică, către țara ce a trimis pentru prima oară în Cosmos spurtici și rachete cosmice, convinși că această țară reprezintă viitorul, ziua de mine a omenirii. Producția sovietică de oțel a atins 60 de milioane tone, echivalent cu pro-

ducția anuală de oțel a Angliei, Franței și Germaniei Occidentale luate la un loc. Numai în anul trecut au intrat în exploatare în U.R.S.S. peste 1.000 de întreprinderi noi. Potrivit calculelor economiștilor, industria sovietică se va apropia în linii generale de cea americană în 1965, iar în 1970 o va depăși cu 14 la sută. Încă în 1965 U.R.S.S. va depăși S.U.A. în producția agricolă atît în ceea ce privește volumul producției cît și în privința producției pe cap de locuitor. O mare dezvoltare cunoaște sistemul de învățămînt din U.R.S.S. Un american scria recent în ziarul parizian „Liberation”: „Poporul american știe că în timp ce în 1958 U.R.S.S. a format 94.000 de ingineri, S.U.A. nu au format decît 35.000”.

Popoarele țărilor socialiste, conduse de partidele comuniste și muncitorești, obțin an după an succese însemnate în construcția economică și social-culturală, întrecînd în multe sectoare statele capitaliste. Astfel, volumul producției industriale din țările socialiste a fost în 1959 cu 12 la sută mai mare decît în 1958 și a întrecut de 5 ori nivelul producției realizate de ele în perioada precedentă celui de al doilea război, pe cîtă vreme în statele capitaliste producția industrială din 1959 a întrecut doar cu 5 la sută producția din 1958 și a fost numai de două ori mai mare decît producția lor în perioada antebelică.

Apologetii capitalismului le vine tot mai greu să-și desfășoare falimentara lor indeletnicire, astăzi, cînd omenirea este marșor marilor succese ale socialismului. Chi-pul capitalismului nu mai poate fi infrumusețat. E semnificativ că și o serie de politicieni burghezi sînt siliți să recunoască realitatea tragică din țările lor. Senatorul Kennedy, candidat la președinția S.U.A., relata recent: „Adevărul este că 17 milioane de americani se culcă în fiecare seară flămînzi, 15 milioane de familii locuiesc în case necorespunzătoare, 7 milioane de fa-

milii luptă pentru existență avînd un venit anual mai mic de 2.000 de dolari. La noi sînt peste 4 milioane de șomeri”. Acestui tablou ar trebui să-i adăugăm un altul, pe care îl zugrăvea revista americană „Fortune”: în S.U.A. există 150 de persoane care au o avere de cel puțin 50 milioane de dolari. Averele lui Rockefeller este echivalentă cu venitul anual al unui milion de muncitori americani. Imaginați-vă o uriașă balanță: de o parte un singur om, iar de cealaltă parte un milion de oameni...

Zi de zi apare în fața maselor

(Continuare în pag. 2)

1.000.000 de lei economii

„În cinstea celui de al III-lea Congres al partidului sîm realizăm un milion lei economii peste plan!”

Sub semnul acestei chemări se desfășoară întreaga activitate a întreprinderii de material didactic a M.I.C.

Economiile vor fi realizate prin îmbunătățirea continuă a calității produselor, prin perfecționarea proceselor tehnologice, prin folosirea materialelor noi.

Angajamentele luate de colectivul întreprinderii de material didactic privesc, de asemenea, o serie de sortimente noi care sînt în curs de omologare și vor fi trimise școlilor pînă la 20 iunie 1960, data Congresului.

Un milion de lei economii peste plan — angajamentul în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului este un angajament complex. El înseamnă în același timp „produse mai ieftine, mai bune, mai frumoase și mai rezistente”.

MUNCA ÎNSUFLEȚITA ÎN CINSTEA CONGRESULUI

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român a convocat pentru ziua de 20 iunie 1960 cel de-al III-lea Congres al partidului. Partidul, întregul nostru popor muncitor se pregătește pentru un eveniment a cărui mărtește mobilizează noi forțe creatoare, aprinde mai vie în inimi dorința de a sluji cauza socialismului.

Zilele acestea din preajma Congresului aduc tot mai numeroase dovezi ale entuziasmului cu care oamenii muncii din fabrici, din uzine, de pe ogoare, din laboratoare, din instituții culturale și de învățămînt își închină roadele activității lor mărteștii culturale și de învățămînt. Muncim toți cu inima plină de noi nădejdi, cu încredere în justetea drumului pe care ne călăuzește politica înțeleaptă a partidului nostru. Transformînd în fapte directivele partidului, am făcut din patria noastră o țară cu o industrie puternică, cu o agricultură în plină dezvoltare, cu o cultură înaintată. La tot pasul se înalță construcțiile socialismului, fața orașelor și satelor noastre se schimbă necontenit, viața devine mai îmbelșugată și mai frumoasă cu fiecare zi. Bilanțul întreg al înfăptuirilor poporului nostru muncitor în anii ce s-au scurs de la cel de-al II-lea Congres, ne va arăta mai limpede ce poate să înfăptuiască un popor harnic, unit în jurul partidului care se călăuzește după învățămîntul marxist-leninist.

Cel de-al III-lea Congres al partidului va deschide noi și mai largi orizonturi. De pe înălțimile cucerite prin realizările de pînă acum vom porni spre noi înălțimi. Planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și Directivele principale ale planului economic de perspectivă pe o perioadă de 15 ani vor trasa drumul spre noi cuceriri pentru a termina în linii mari și a desăvîrși construcția socialismului în țara noastră. Privim viitorul cu optimism justificat și acest optimism ne înzecește puterile.

Colectivele din întreprinderi dezbate în aceste zile cu însuflețire problemele producției, pentru ca, răspunzînd chemării la întrecerea socialistă în cinstea Congresului partidului, să descopere noi rezerve, noi posibilități de a sporii producția, de a îmbunătăți calitatea produselor, de a reduce prețul de cost. Urmîndu-le exemplul, colectivele pedagogice din școli muncesc cu abnegație pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate învățămîntului prin documentele de partid. Lărgirea rețelei școlare, generalizarea învățămîntului de 7 ani, ridicarea nivelului științific-ideologic al lecțiilor, legarea învățămîntului de viață, de producție, înarmarea elevilor cu convingeri comuniste sînt sarcini pe care pedagogii noștri le urmăresc cu perseverență în întreaga lor activitate din școală și din afară de școală. Concepția materialist-dialectică despre lume și viață le-a deschis orizontul, le-a ajutat să obțină succese tot mai mari în pregătirea elevilor. Prin grija partidului, învățătorii și profesorii au fost ajutați să înțeleagă mai bine lumea și viața, să-și însușească bogate cunoștințe profesionale. Ei au acumulat forțe mari, pe care sînt gata să le închine partidului — celui ce i-a ajutat să crească, să-și perfecționeze măiestria pedagogică.

Pregătindu-se pentru Congres, oamenii muncii din învățămînt analizează rezultatele obținute de ei în activitatea școlară și posibilitatea de a valorifica mai bine experiența cîștigată, pentru a ridica pe toți elevii la nivelul exigențelor impuse de mărtașta construcției a socialismului. Mulți dintre elevii de astăzi vor participa la înfăptuirea sarcinilor ce vor fi trasate de cel de al III-lea Congres. Tineretul pe care-l pregătim acum în școli va munci pentru îndeplinirea planului de perspectivă pe cei 15 ani viitori. Acest gînd mobilizează forțele creatoare ale tuturor învățătorilor și profesorilor din patria noastră. El este în același timp pentru ei o chemare la datorie.

A munci mai bine înseamnă pentru pedagog a-1 învăța pe elevi să îndrăgească munca, a-1 înarma cu temeinice cunoștințe teoretice și practice pentru a fi capabili de muncă, a-1 învăța să închine patriei, socialismului, progresului munca lor. Acesta este esențialul în activitatea instructiv-educativă. Acestea sînt cerințele fundamentale, cărora le sînt subordonate toate celelalte sarcini. Pentru ca elevii să îndrăgească munca ei trebuie să cunoască roadele ei, să vadă ce s-a înfăptuit și ce se înfăptuiește în patria noastră prin strădanțiile celor ce muncesc. Pentru ca să poată munci ei înșiși trebuie să-și însușească cunoștințe și deprinderi de muncă. Aceasta le cere activitate stăruitoare în clasă, în laborator, în atelier, pe ogor. Pentru a închina puterea lor de muncă progresului, socialismului, trebuie să le formăm convingeri comuniste. În zilele din preajma Congresului partidului se desfășoară în școli activitatea ultimului trimestru. Însemnatele sarcini pe care le are de îndeplinit fiecare învățător și profesor în această importantă etapă a anului școlar vor fi îndeplinite cu elanul și entuziasmul trezit de marele eveniment pe care întregul nostru popor muncitor îl întimpină prin noi și mari succese.

Zilele acestea pline de fapte mari — dovezi de eroism în muncă ale întregului nostru popor — vin să îmbogățească nemăsurat de mult întreaga noastră activitate educativă. Elevii noștri doresc și trebuie să cunoască ceea ce înfăptuiește, în cinstea partidului elanul creator al maselor muncitoare cu fiecare zi, cu fiecare ceas care ne apropie de Congres. Faptele muncitorilor vor avea răsunet adînc în inimile elevilor. Vor simți și ei dorința de a fi mai silitori, mai disciplinați, mai plini de grijă față de avutul obștesc; vor simți îndemnul de a participa cu mai multă însuflețire la acțiunile patriotice menite să facă satul sau orașul lor mereu mai frumoase. Noi pedagogii să le fim mereu aproape, să-i învățăm cum să traducă în viață acest îndemn.

Alături de întregul popor muncitor, fiecare om al școlii așteaptă, cu încredere în puterea și clarviziunea partidului. Congresul al III-lea al P.M.R. care va arăta calea ce duce spre noi culmi pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste în patria noastră.

Noi construcții școlare

În regiunea Craiova, ca și în toate regiunile țării, se desfășoară o largă acțiune de construcții școlare, determinată de continua dezvoltare economică a regiunii, de sarcinile sporite privind școlarizarea, de năzuința de a asigura condiții materiale tot mai bune de instruire și educare a tineretului. În anul trecut s-au ridicat în regiune 244 noi săli de clasă. Din fondul central al statului au fost construite 3 localuri de școli medii, cu câte 24 săli de clase, în localitățile Bechet, Vinju Mare și Segarcea. Prin contribuția voluntară a cetățenilor s-au construit 68 de școli elementare, cuprinzând 172 săli de clasă. În anul acesta, ca urmare a sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, construcția de școli a luat un nou avânt.

Pentru a cunoaște perspectivele de viitor privind construcțiile de școli în regiunea Craiova, un redactor al gazetei noastre s-a adresat tov. ing. V. Terpeș, șeful secției de învățământ și cultură al regiunii Craiova. Publicăm mai jos convorbirea cu tov. V. Terpeș.

INTREBARE: Ce construcții școlare vor fi date în folosință în regiunea dumneavoastră în anul acesta?

Interviu cu tovarășul VASILE TERPEȘ, șeful secției de învățământ și cultură a Sfatului popular al regiunii Craiova.

Răspuns: Se construiesc în acest an, la Craiova, Tg. Jiu și Turnu Severin, 4 școli cu câte 8 săli de clasă fiecare și o școală cu 24 săli de clasă (total 56 săli de clasă). De asemenea, vor fi construite 12 laboratoare pe lângă școlile medii din orașele regiunii și 3 ateliere pentru școala de ucenici din Peștișani. La estate se ridică 33 de localuri de școli de 4 ani și 17 localuri de școli de 7 ani. Se continuă, de asemenea, lucrările la cele 72 de școli de 4 ani și 33 școli de 7 ani începute în anii trecuți. Statul ne-a venit și aici în ajutor, acordându-ne, pentru terminarea la timp a acestor construcții, credite în valoare de 1.019.000 lei, recuperabile în 1-5 ani. Cu această sumă se vor termina 19 școli de 4 și 7 ani cu 77 săli de clasă, care vor putea fi date în curând în folosință. Totodată ni s-au alocat credite în sumă de 2.481.000 lei din care se vor construi și da în folosință până la

15 septembrie a.c. alte 5 localuri de școli medii și 2 localuri de școli de 7 ani, cuprinzând în total 88 săli de clasă.

Prin terminarea construcțiilor menționate vom asigura spațiul necesar pentru cuprinderea a încă 1000 de absolvenți ai clasei a IV-a în clasa a V-a.

INTREBARE: În ce măsură contribuie cadrele didactice și elevii la grăbirea ritmului de ridicare a noilor construcții școlare?

Răspuns: În acest an, cadrele didactice și elevii aduc o contribuție deosebit de importantă la grăbirea ritmului de construcții școlare, cit și la realizarea de economii. Un exemplu edificator în acest sens îl constituie activitatea învățătorilor comuniști Ilie Diaconu din comuna Roșia, Alexandru Defta și Ștefan Danău din comuna Rusănești de Jos și Ivan Alexandru din comuna Buicești, care au lucrat ei înșiși la construirea localurilor de școală din comunele lor, mobilizându-i, prin exemplul lor, și pe elevii și pe părinții acestora.

De asemenea, învățătorul Ion Drăghici din comuna Coțofeni de Jos a răspuns cu cinste la chemarea organelor locale, muncind în fruntea cadrelor didactice și a tinerilor muncitori din comună pentru construirea a două săli de clasă la școala de 7 ani.

Merită să fie evidențiată și activitatea desfășurată de tov. Victor Nicolaescu, șeful secției de învățământ și cultură a sfatului popular al raionului Gilort, precum și de tov. Nicolae Stoica, șeful secției de învățământ și cultură a sfatului popular al raionului Novaci, care urmăresc și îndrumă cu grijă desfășurarea în bune condiții a lucrărilor de construcții școlare.

INTREBARE: Cum veți asigura în următorii 2-3 ani generalizarea învățământului de 7 ani?

Răspuns: Pentru următorii 3 ani ne-am propus să construim și să dăm în folosință 1114 săli de clasă — 382 în anul școlar 1960—1961, 395 în anul școlar 1961—1962 și 337 în anul școlar 1962—1963.

Prin executarea acestor construcții se vor asigura condiții pentru generalizarea completă a învățământului de 7 ani în regiunea noastră.

Ritmul tot mai viu al construcțiilor școlare creează și în regiunea Craiova, ca și în toate regiunile țării, condiții tot mai bune pentru dezvoltarea învățământului, pentru desfășurarea tot mai rodnică a muncii instructiv-educative.

Elevii și pionierii de la Școala medie nr. 5 din Capitală desfășoară, în cadrul activității din afara clasei, acțiuni interesante cu un bogat conținut educativ. Iată, în clișeu de față, câteva pioniere alcătuind un album care înfățișează frumusețile patriei noastre.

Școala populară de artă din Oradea își sărbătorește anul acesta un deceniu de activitate. În prezent aici funcționează secții de muzică (cu clase de pian, vioară, violoncel, acordeon, instrumente de suflat, canto), de teatru (cu clase de actorie), de dansuri populare și de artă plastică (cu clase de grafică, pictură, sculptură și țesături).

(Urmare din pag. 1)

muncitoare din statele capitaliste mai izbitor contrastul dintre socialismul în plină înflorire și capitalismul în descompunere, cu toate răcilele lui: nesiguranta zilei de mâine, șomajul și foametea care îi chinuiesc pe cei mulți, imbuibarea, goana după profit și înăvțire a celor care exploatează, cursa înarmărilor. Și în domeniul învățământului faptele sînt la fel de grăitoare. În Germania occidentală, 80 la sută din tinerii își limitează învățătura la câteva clase primare. Presa străină arată că din cauza lipsei de localuri de școală (ar fi necesare încă 46.000 de clase), învățământul vest-german are loc deseori în barăci și chiar în garaje. Din această pricină este grav periclitată sănătatea elevilor. O anchetă efectuată de medici în landul Renania de nord — Westfalia a arătat că numărul bolilor cronice în rândul elevilor se află în continuă creștere. Dacă în 1952 din numărul total al copiilor examinați 28,7 la sută aveau o sănătate nesatisfăcătoare, în 1953 numărul acesta a constituit 43,2 la sută, pentru că în anii următori să atingă 47 la sută. Toate acestea se petrec într-o țară în care numai pentru armamentul atomic și pentru rachete au fost destinate 110 miliarde mărci!

Popoarele din lumea întreagă sărbătorec 1 Mai intensificînd lupta lor în apărarea păcii. Ele privesc cu deosebită satisfacție faptul că lunile din urmă au marcat începutul unei destinderi vizibile în relațiile internaționale. Gheața războiului rece a început să se topească. Inițiativele Uniunii Sovietice și în mod deosebit istoricele ei propuneri privind dezarmarea generală și totală au avut o însemnătate deosebită pentru în-

treaga evoluție a evenimentelor internaționale. Intensificarea contactelor între conducătorii de state și mai ales vizita lui N.S. Hrușciov în S.U.A. au prilejuit o mai bună cunoaștere a pozițiilor marilor puteri în principalele probleme internaționale și au demonstrat necesitatea și posibilitatea înfăptuirii în viață a coexistenței pașnice. Peste câteva săptămîni, la Paris va începe conferința la cel mai înalt nivel, care urmează să abordeze probleme esențiale ale vieții internaționale ce își așteaptă rezolvarea. Fără îndoială, principală problemă ce va veni în dezbaterile conferinței va fi cea a dezarmării generale și totale, care frământă atât de mult popoarele lumii. Cursa înarmărilor trebuie să ia sfîrșit. Realizarea în practică a dezarmării generale și totale va însemna excluderea definitivă a războiului din viața societății, va însemna posibilitatea ca popoarele să trăiască ferite de amenințarea unui nou război. Popoarele lumii, doresc să se rezolve problema germană într-un spirit democratic prin încheierea tratatului de pace cu Germania și prin lichidarea situației anormale din Berlinul occidental. Astăzi, mai mult decît oricînd, există perspective pentru ca viața internațională să pășească pe drumul însoțirii ei treptate, pe drumul destinderii și al consolidării păcii. Totul depinde de modul în care puterile occidentale vor ști să răspundă aspirațiilor de pace ale popoarelor din lumea întreagă. Ziua de 1 Mai constituie pentru poporul nostru un minunat prilej

de trecere în revistă a succesorilor obținute în construcția vieții noi, sub înțeleapta conducere a partidului marxist-leninist. Oamenii muncii din R.P. Romînă, făcînd bilanțul acestor realizări, sînt mîndri că patria noastră socialistă devine cu fiecare înfăptuire mai frumoasă, mai bogată, mai puternică. România, țara inopoiată de altă dată, este astăzi o țară cu o industrie proprie și cu o agricultură în plină dezvoltare, ale cărei realizări nu o dată au stîrnit admirația și a celor care nu îi sînt prieteni. Datorită eforturilor și entuziasmului celor ce muncesc, în frunte cu comuniștii, producția industrială a R.P.R. este de 4 ori și jumătate mai mare decît cea dinainte de război. În anii care au trecut de la eliberare pe plaurile Romîniei s-au înălțat 139 de fabrici și uzine noi și peste 300 de întreprinderi au fost reutilitate la nivelul tehnicii moderne. Ramuri de producție întregi au fost create în anii puterii populare. Peste 75 la sută din totalul familiilor țărănești s-au unit în gospodării agricole colective și întovărășiri, profund convinse că aceasta le asigură belșugul și bunăstarea. În anii regimului democrat-popular învățământul a cunoscut o dezvoltare fără precedent. Numai pentru nevoile învățământului s-au alocat între 1951-1958, din bugetul statului, peste 20 miliarde lei. Școli noi, spațioase se ridică an de an pînă și în cele mai îndepărtate sate, se înființează unități noi de învățămînt creîndu-se posibilitatea școlarizării tu-

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

In legătură cu încheierea anului de învățămînt ideologic al cadrelor didactice

Învățămîntul ideologic al cadrelor didactice se va încheia în acest an școlar pînă la sfîrșitul lunii mai 1960. Colocviile de sfîrșit de an se vor desfășura între 15 mai — 30 mai 1960, pentru a da cadrelor didactice posibilitatea să se ocupe temeinic de încheierea anului școlar. Acolo unde nu au fost expuse toate lecțiile prevăzute în program, temele 7-8 la anul I și temele 15-16 la anul II, se vor ține la intervale mai scurte. Acolo unde este

cazul, se poate organiza seminarizarea a două teme la un seminar. Colocviile se vor da din materia studiată în acest an școlar și se vor desfășura la fel ca în anul școlar 1958/1959. La colocviile de sfîrșit de an, se vor prezenta cadre didactice care au frecventat cu regularitate cursurile în timpul anului. Nu vor putea fi primite la colocvii cadrele didactice care au peletate două absențe nemotivate la seminarii ca și cele care au lipsit — chiar din motive obiective — la mai mult de jumătate din seminariile ținute.

Pentru a se asigura desfășurarea în condiții bune a colocviilor, secțiile de învățămînt și cultură vor cere sprijinul cabinetelor de partid regionale și raionale în vederea pregătirii propagandiștilor și a orientării acestora asupra principalelor probleme ce vor fi discutate la colocvii.

Se recomandă să se țină în fața cursanților, pe baza documentelor de partid, consultații privind principalele probleme ale construcției socialiste în țara noastră și asupra principalelor probleme ale situației internaționale.

De asemenea, se recomandă ca aceste consultații să fie ținute în zilele fixate pentru lecții și seminarii.

Înștiințare

Universitatea „C. I. Parhon” aduce la cunoștința absoventilor din seriile vechi ale facultăților de matematică-fizică, chimie, științe naturale, geologie-geografie, filozofie, istorie, filologie, științe juridice, precum și absolvenților fostului Institut pedagogic de 2 ani și 4 ani, care mai au dreptul să susțină acest examen conform legilor în vigoare, că ultima sesiune de examen de stat la care au dreptul să se prezinte este sesiunea din iunie-iulie 1960.

Se atrage atenția celor interesați că pot depune lucrările de diplomă și se pot înscrie la acest examen numai pînă în ziua de 25 mai a.c. inclusiv, la secretariatul facultății respective.

turor copiilor de vîrstă școlară și condiții pentru un învățămînt de calitate. Porțile școlilor de toate felurile s-au deschis larg pentru fiii oamenilor muncii. Procesul instructiv-educativ a fost orientat pe o bază nouă, materialist-științifică, îndreptat spre o strînsă legătură cu practica construcției socialiste.

Sărbătoarea solidarității internaționale a celor ce muncesc găsește poporul nostru muncitor în momente de intensă pregătire în vederea unui însemnat eveniment: Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român. Insufleții de luminoasă perspectivă deschisă de partidul clasei muncitoare, oamenii muncii largesc întrecerea socialistă, muncind cu avînt și perseverență pentru a întîmpina cu noi succese Congresul partidului. În cinstea acestui eveniment ei își sporesc eforturile pentru a îndeplini planul de stat la toți indicii, pentru reducerea prețului de cost, pentru îmbunătățirea continuă a calității produselor, pentru creșterea productivității muncii. Plini de mîndrie pentru realizările obținute, oamenii muncii poartă o profundă recunoștință partidului iubit, înțelept învățător și conducător al clasei muncitoare.

Laolaltă cu toate popoarele lagărului socialist, poporul nostru muncitor își manifestă dorința profundă ca în întreaga lume să fie respectate drepturile și libertățile celor ce muncesc.

Încercător în viitorul fericit al omenirii muncitoare, muncind cu elan și abnegație pentru construirea unei vieți fericite în patria noastră liberă, poporul român își manifestă solidaritatea cu toți cei ce luptă pentru idealurile scumpe celor ce muncesc: pentru socialism și pentru pace în lumea întreagă.

Viitorii învățători

Profil larg de pregătire

Directorii școlilor pedagogice și institutelor pedagogice de învățători s-au întâlnit, de curând, într-o consfătuire pe țară, organizată de Departamentul școlilor din Ministerul Învățământului și Culturii, pentru a dezbate cele mai importante probleme ale muncii lor.

Consfătuirea a scos în evidență succesele obținute pe linia pregătirii cadrelor de învățători prin trecerea la școala pedagogică cu durata de 6 ani și prin crearea institutelor pedagogice de învățători cu durata de 2 ani.

Sarcinile care revin astăzi învățătorului în munca instructiv-educativă și în activitatea social-culturală și obștească îi cer o pregătire temeinică și multilaterală. De aceea, una din problemele cele mai importante dezbătute în consfătuire a fost aceea a profilului de pregătire a viitorului învățător.

Actualele planuri și programe de învățământ, precum și durata de

sporirii și a unei mai judicioase repartizări a acestor ore, după cum a propus tovarășul Titel Andrei, directorul Institutului pedagogic de învățători din Odorhei.

Trăsătura principală a școlii noastre actuale o constituie continua înțelegere a legăturii sale cu viața, cu producția. Viitorul învățător trebuie să fie astfel pregătit, încât să știe să realizeze această legătură prin toate activitățile ce le va desfășura, să fie capabil să facă din copiii ce-i vor fi încredințați tineri cu dragoste de muncă, dornici de a fi utili societății. De aceea, consfătuirea a stăruit asupra rolului deosebit care revine, în sistemul de pregătire a învățătorilor, activităților practice ce se desfășoară în școlile și institutele pedagogice prin lecțiile de lucru ma-

la consfătuire — o sarcină deosebit de importantă a școlilor pedagogice, este aceea de a face cunoscute viitorilor învățători cele mai importante obiective industriale ale patriei, marile unități socialiste din agricultură, regiunile ei cele mai pitorești, contribuind astfel la educarea elevilor în spiritul unui patriotism fierbinte.

Deștind problemele legate de pregătirea viitorilor învățători, participanții la consfătuire au subliniat cuvintele marelui Lenin, care arăta că învățătorimea nu se poate limita la cadrul activității îngust-didactice, ci este chemată să lege activitatea didactică cu sarcina organizării socialiste a societății. Aceasta înseamnă că viitorilor învățători le va reveni, pe lângă munca lor didactică, și o importantă muncă cultural-obștească legată de sarcinile actuale ale construcției socialiste: să organizeze și să conducă activitatea culturală la sate, să lucreze în căminele culturale, să organizeze și să conducă echipe de teatru, coruri, brigăzi artistice, să țină conferințe pentru răspândirea științei, să participe la activitatea cercurilor agro-zootehnice și de popularizare a cărții, să contribuie activ la ridicarea nivelului cultural și politic al masei țărănești. Școala pedagogică trebuie să-l pregătească, deci, pe viitorul învățător și pentru o astfel de activitate, folosind în acest scop, atât disciplinele prevăzute în planurile de învățământ (literatură, muzică, muzica instrumentală, educația fizică etc.), ca și formele de muncă în afară de clasă și de școală (cor, cercuri de teatru, colectiv sportiv etc.). Participanții la consfătuire au subliniat necesitatea ca, prin aceste mijloace, elevii din școlile pedagogice să învețe cum trebuie organizat și dirijat un cor, să capete noțiuni de regie de teatru, să se deprindă cu elaborarea și ținerea de conferințe, să capete o temeinică pregătire agrotehnică, să aibă cunoștințe de educație sanitară. Pe această linie se înscrie și propunerea tov. Gheorghe A. Chiței, directorul Școlii pedagogice din Deva, ca fetele să primească cunoștințe mai aprofundate de gospodărie. Elevii școlilor pedagogice trebuie să știe, de asemenea, care sînt organizațiile de masă care activează la sate și cum să ajute aceste organizații și, îndeosebi, să cunoască munca în organizațiile de tineret și în organizațiile de femei. Deosebit de necesară pentru viitorii învățători este cunoașterea muncii de instructor de pionieri, pe care mulți dintre ei vor trebui să o desfășoare paralel cu munca didactică. De aceea, ei tre-

buie să se deprindă cu o astfel de muncă încă din școală, în strînsă colaborare cu organizația U.T.M. prin antrenarea lor ca instructori de pionieri în școlile de aplicație și din împrejurimi, prin trimiterea în tabere în timpul vacanțelor etc.

La baza tuturor acestor activități — s-a subliniat în consfătuire — stă cunoașterea de către viitorii învățători a politicii partidului nostru și pregătirea lor ca propagandiști pricepuți și devotați ai acestei politici. Încă din școală ei trebuie să capete o temeinică educație politică, care se realizează atât prin predarea socialismului științific și a economiei politice și prin învățământul politic U.T.M., cât și prin citirea regulată a presei, prin organizarea de informări politice și prin cunoașterea satului, cu toate transformările și problemele sale politice și economice.

Dat fiind că învățătorul exercită o mare influență asupra elevilor săi și asupra locuitorilor satului, că prin exemplul său personal îi înarmează cu concepții și le dezvoltă trăsături de caracter, are o deosebită importanță formarea profilului moral al tinerilor care se pregătesc să devină învățători, a caracterului lor. Din acest punct de vedere, în formarea viitorului învățător se află pe primul plan realizarea unității, a concordanței dintre concepții, convingeri și acțiuni, dintre teorie și practică, dintre cuvînt și faptă, formarea unor caractere care să aibă ca trăsătură esențială dragostea fierbinte față de patrie și partid, subordonarea continuă a intereselor personale față de cele generale. Nu este suficient ca învățătorul să aibă o concepție științifică despre lume, să aibă convingeri comuniste despre atitudinea față de societate, față de muncă și față de avuțul obștească, ci el trebuie să dovedească și în faptă, prin acțiunile sale de fiecare zi și în orice împrejurare, concepția și convingerile pe care și le-a format în școală. Școala pedagogică trebuie să acorde, deci, o mare însemnătate formării elevilor ei ca oameni înaintați ai societății socialiste.

Merită a fi scoasă în evidență, sub acest aspect, preocuparea colectivului de profesori de la Institutul pedagogic de învățători din București, de a asigura concordanța dintre cunoștințele, convingerile și acțiunile elevilor și studenților prin antrenarea acestora la o muncă susținută, rodnică, în școală, în acțiuni patriotice, obștești etc. și prin dezvoltarea dragostei lor față de profesia aleasă.

Nu putem vorbi de pregătirea vi-

itorilor învățători fără să amintim de grija cu care școlile și secțiile de învățământ și cultura trebuie să se ocupe de recrutarea și selecționarea celor ce se pregătesc pentru această nobilă muncă. Spre școlile și institutele pedagogice de învățători trebuie să fie atrași în număr cât mai mare absolvenții ai școlilor de 7 ani și medii, dintre care să fie selecționați cei mai buni, cei care doresc să îmbrățișeze această profesie, fii de muncitori, de țărani muncitori, în primul rînd din acele raioane care sînt deficiente în cadre didactice și unde se vor reîntoarce să muncască după absolvirea școlii. Nu pot fi privite cu indiferență aspecte ca acestea: ce fel de elevi sînt primiți în școlile și institutele pedagogice, de unde provin aceștia și unde vor merge să lucreze, cîți reușesc să termine școala și merg la posturile unde au fost repartizați. Mai sînt însă secții de învățământ și cultură, ca cele din regiunile Galați, Iași, Cluj, Bacău, Suceava, Baia Mare, care n-au acordat atenția cuvenită acestor probleme, n-au luat măsuri să realizeze integral planul de școlarizare și să prevină pierderile de elevi din școlile pedagogice și nu s-au ocupat de îndrumarea temeinică a acestora, sau care nu s-au preocupat de recrutarea candidaților pentru institutele pedagogice din Galați, Birlad și Cluj. Școlile și institutele pedagogice au un rol important în pregătirea cadrelor de învățători de care are nevoie fiecare regiune, de aceea ele trebuie să se bucure de o grijă deosebită din partea organelor de învățământ, atât în privința asigurării lor cu cadre dintre cele mai valoroase, a recrutării candidaților și a temeiniciei lor pregătiri, cât și în ceea ce privește asigurarea unor condiții materiale corespunzătoare.

După cum arăta tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor, partidul și poporul nostru au încredințat învățătorului misiunea măreață de a educa în spirit comunist noile generații. Îndeplinirea cu cinste a acestei misiuni este strîns legată de felul cum școala sau institutul pedagogic se ocupă de formarea viitorului învățător, ca luptător consecvent și devotat pentru cauza poporului, pentru socialism, cu o pregătire multilaterală și cu trăsăturile nobile ale omului comunist.

Seriozitatea cu care consfătuirea a analizat aspectele cele mai importante ale muncii din școlile și institutele pedagogice și propunerile făcute constituie garanția că formarea viitorului învățător cu un larg profil al pregătirii sale se va realiza la nivelul cerințelor puse de construcția socialistă în patria noastră.

Sub îndrumarea truădoarei Vasilica Ionescu, directoarea căminului cultural din Gura Ocnifei, regiunea Ploiești, brigada artistică de agitație se pregătește de spectacol.

școlaritate asigură, în bună măsură, condițiile necesare pentru dobîndirea unei largi pregătiri generale și de specialitate a învățătorilor. Este necesar, însă, ca acestor planuri și programe să li se mai aducă unele îmbunătățiri și să fie folosite cât mai complet în scopul înarmării elevilor și studenților din școlile și institutele pedagogice de învățători cu o concepție clară materialist-dialectică despre lume și viață, cu un sistem încheiat de cunoștințe științifice și cu o bună pregătire metodică, pentru a putea transmite viitorilor lor elevi cunoștințele prevăzute în programele claselor I-IV. Totodată, elevii și studenții din școlile și institutele pedagogice trebuie să aibă o serioasă pregătire ideologic-politică, ateist-științifică, spre care trebuie îndreptată predarea tuturor disciplinelor din școlile ce pregătesc cadrele didactice.

La consfătuire s-a subliniat că un loc important în sistemul pregătirii generale și de specialitate a viitorilor învățători îl ocupă cunoașterea temeinică de către aceștia a limbii și literaturii române, necesare atât pentru propria lor pregătire și educare, cât și pentru a fi în măsură să dea elevilor lor cunoștințe exacte de limbă și literatură, să le trezească dragostea pentru cunoașterea tezaurului literar al poporului și să folosească creațiile literare în educarea patriotică a acestora. Cunoașterea aprofundată a limbii și literaturii române este tot atât de necesară și pentru elevii și studenții din școlile și institutele care pregătesc învățători pentru școlile în limbile minorităților naționale. Pentru aceasta, este necesar să se revadă numărul orelor de limbă și literatura română prevăzute în planurile de învățământ ale institutelor pedagogice cu limba de predare română, cât și ale școlilor și institutelor pedagogice de învățători pentru școlile în limbile minorităților naționale, în vederea

nual, lucrările practice în ateliere, lucrările practice pe lotul școlar, prin acțiunile cu caracter patriotic și prin organizarea în mod corespunzător a autodeservirii. A fost apreciată ca pozitivă, din acest punct de vedere, preocuparea ce există la Institutul pedagogic de învățători din Cluj, de a confecționa cu elevii și studenții material didactic, de care se vor servi în activitatea lor viitoare, prin aceasta dobîndind totodată deprinderi de muncă și tripeterea de a lega cunoștințele teoretice de practică.

Aceeași grijă trebuie acordată organizării activității social-productive a elevilor din școlile pedagogice în agricultură, în gospodăriile agricole de stat și colective, creîndu-le posibilitatea să cunoască munca sub toate aspectele ei, să-și îmbogățească cunoștințele căpătate în școală, să se pregătească pentru activitatea la sate.

De un real folos în pregătirea viitorilor învățători sînt excursiile cu elevii și studenții pe diferite trasee în țară. Excursiile de acest fel, organizate, de pildă, de școlile și institutele pedagogice de învățători din Timișoara, Arad, Craiova, Cluj și altele în timpul vacanțelor au dat elevilor prilejul să cunoască direct cele mai importante realizări ale regimului democrat-popular, marile construcții ale socialismului, bogățiile și frumusețile patriei, monumentele ei istorice etc. Astfel, cînd vor preda, la rîndul lor, lecții de istorie și de geografie, ei vor fi în măsură să vorbească cu convingere, să transmită cunoștințe exacte și documentate. Nică nu se poate concepe ca un învățător să vorbească elevilor săi despre uzine sau sonde, despre munții noștri sau despre apele țării, fără ca el să le fi văzut pe cele mai importante dintre acestea, fără să le fi cunoscut direct. Pe lângă faptul că aceasta lărgeste în mod considerabil orizontul învățătorului, contribuie, în același timp, la creșterea prestigiului său, elevii văzînd în învățătorul lor un om cu multiple cunoștințe, dobîndite nu numai din cărți, ci și din viață. De aceea — s-a arătat

Pentru munca la sate

Cadrele didactice din școlile și institutele pedagogice de învățători acordă o tot mai mare atenție pregătirii multilaterale a elevilor și studenților, înarmării lor cu cunoștințele, priceperile și deprinderile necesare îndeplinirii sarcinilor ce le vor reveni în activitatea instructiv-educativă și cultural-obștească. Întrucît majoritatea absolvenților școlilor și institutelor pedagogice merg să lucreze la sate, unde învățătorul are de îndeplinit un important rol social ca unul dintre principalii intelectuali ai satului, ei trebuie să fie în măsură de a participa în mod activ la acțiunile culturale-obștești și a le conduce cu competență.

În acest scop cadrele didactice caută și folosesc procedee și metode cât mai variate. Meriță a fi scoas în evidență în special felul cum sînt rezolvate problemele pregătirii culturale a viitorilor învățători la institutele pedagogice de învățători din Arad și Craiova și la școala pedagogică din Oradea.

Colectivele acestor școli pregătesc bogate programe culturale-artistice, care sînt prezentate la vizite la sate și gospodării agricole colective și înlîniri cu foști absolvenți ai școlilor sau cu învățători fruntași. În acest fel se realizează o mai bună cunoaștere

a problemelor pe care le ridică munca la sate.

Pentru pregătirea viitorilor învățători în domeniul propagării agriculturii înaintate, la Institutul pedagogic din Arad, cu prilejul lecțiilor de agrotehnică și al practicii agricole, elevii și studenții primesc îndrumări în legătură cu desfășurarea propagandei agricole la sate, cu organizarea cercurilor agro-zootehnice și cu pregătirea lecțiilor. La institutul din Craiova s-a organizat un cerc tehnic în care elevii și studenții învață conducerea tractorului și a mașinilor agricole.

Pregătirea viitorilor învățători pentru activitatea culturală se desfășoară de asemenea în cadrul diferitelor cercuri, ca și prin participarea elevilor și studenților la cor, fanfară, echipa de teatru, de dansuri etc. Astfel, la Arad s-a organizat un cerc de regie care își desfășoară activitatea sub îndrumarea unor regi-zori și artiști de la Teatrul de stat din localitate, iar pe lângă Institutul pedagogic de învățători din Craiova s-a organizat o secție a școlii de artă populară, cu clase de actorie, acordeon, țesut, pictură, conduse de profesori de specialitate. Ținînd seama de răspîndirea pe care a luat-o filmul la sate în anii puterii populare, tot aici s-au organizat, cu sprijinul Comitetului regional de

partid și al Direcției regionale a difuzării filmului, două cercuri de operatori-proiecționiști, în cadrul cărora se țin cursuri cu durata de un an și de doi ani, frecventate de peste 100 de elevi și studenți, care la sfîrșitul cursurilor vor primi certificatul de operator.

În vederea pregătirii pentru munca în bibliotecile satești, biblioteca Institutului pedagogic din Arad a căpătat în ultimul timp funcții multiple. Pe lângă stimularea lecturii elevilor și studenților, aceasta îi inițiază și în probleme specifice, cu evidența fondului de cărți, clasificarea cărților, completarea fondului de cărți, îndrumarea cititorilor.

Acestea sînt numai cîteva din aspectele activității bogate ce se desfășoară în cadrul institutelor și școlilor pedagogice pentru înarmarea viitorilor învățători cu cunoștințele și deprinderile necesare desfășurării cu succes a unei activități multilaterale în sate unde vor merge să lucreze.

Pentru evitarea supraîncărcării elevilor și studenților, toate aceste activități au fost judicios organizate; un student sau un elev poate face parte din cel mult două cercuri — unul științific și unul artistic — potrivit cu aptitudinile și preferințele fiecăruia

C. MINCĂ

Măsuri generale și măsuri specifice

Mai mult decât în celelalte trimestre, în trimestrul al III-lea problema lichidării rămănerii în urmă la învățătură capătă o deosebită însemnătate. În această perioadă, care constituie ultima etapă a anului școlar, pedagogii își pun cu seriozitate problema modului în care îi pot aduce pe elevii rămași în urmă la învățătură la nivelul general al clasei, pentru a încheia anul școlar cu bune rezultate.

Această problemă îi preocupă de aproape și pe profesorii de la Școala de 7 ani din orașul Slănic-Moldova. Ei s-au oprit în primul rând la câteva măsuri cu caracter general, valabile pentru toate disciplinele și pentru toți elevii cu o pregătire slabă. Înainte de toate se numără printre aceste măsuri intensificarea muncii educative. Prin discuții purtate cu fiecare elev în parte, prin analiza situației la învățătură în orele de diriginție, prin acțiuni comune cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, profesorii se străduiesc să-i convingă pe școlarii de necesitatea de a depune eforturi cât mai mari în vederea ridicării nivelului lor la învățătură. În directă legătură cu aceasta se află și munca dirigintilor și a profesorilor cu părinții elevilor rămași în urmă. Vizitele în familiile acestor elevi s-au dovedit în numeroase cazuri foarte utile. Cu prilejul acestor vizite s-a constatat că unii părinți îi supraveghează pe copii cu treburi gospodărești, slăbindu-i astfel să-și neglijeze lecțiile. În alte familii, părinții nu știu, din cauză că nu-și supraveghează regulat copiii, că aceștia absentează des de la școală. Vizitele profesorilor au lămurit lucrurile și i-au determinat pe părinți să-și supravegheze cu mai multă grijă copiii.

Totodată, școala a adoptat procedeul de a-i invita la lecții pe părinții elevilor slab pregătiți. Inițiativa nu ni se pare însă indicată, dată fiind că, pe de o parte, tulbură mersul normal al lecțiilor, iar pe de altă parte pentru că părinții nu pot aprecia cu suficientă obiectivitate rezultatele obținute de copiii lor.

Unul din mijloacele menite să contribuie la lichidarea rămănerii în urmă la învățătură căruia profesorii de la Școala de 7 ani din Slănic-Moldova îi dau foarte multă atenție îl constituie orele de consultație. Profesoara Mariana Braniteșcu, de pildă, le cere elevilor, în orele de consultație, să arate care sînt lecțiile pe care nu le-au înțeles deplin și ce anume vor să li se explice. Dacă elevii nu-și exprimă nelămuririle procedeează la chestionarea lor sistematică în problemele mai dificile și poartă asupra acestora discuții amănunțite cu elevii dîndu-le explicații cât mai clare.

Un mijloc foarte important prin care se lichidează rămănerii în urmă la învățătură îl constituie munca profesorului în clasă. În momentul verificării sau al fixării majoritatea profesorilor de la Școala de 7 ani din Slănic îi ascultă în primul rând pe elevii cu rezultate slabe. Obșnuindu-se să fie mereu în atenția profesorilor, aceștia se străduiesc să învețe mai mult. În

același timp, profesorii își dau seama care sînt lucrurile pe care nu le-au înțeles elevii respectivi, revin asupra lor și le explică în amănunțime. Una din dificultățile pe care le ridică această cale este aceea că, simultan cu predarea lecțiilor curente, profesorul trebuie să aibă în vedere și revenirea asupra golurilor din cunoștințele elevilor rămași în urmă. Dar dificultatea poate fi înlăturată, după cum arătau profesoarele Maria Cațer și Georgeta Bogdan, printr-o temeinică pregătire a lecțiilor și o judicioasă egalizare a timpului rezervat fiecărei probleme în cadrul orei. Conștrînd o atenție deosebită acelor exerciții, probleme sau analize pe text prin care se pot clarifica cunoștințele predate anterior dar insuficient de temeinic însușite de unii elevi, profesorii reușesc să lichideze o mare parte din lacunele existente în cunoștințele acestora.

La toate aceste măsuri cu caracter general se adaugă măsurile determinate de particularitățile specifice fiecărei discipline, fiecărei clase și chiar fiecărui elev în parte. Astfel, de pildă, profesoara de geografie Georgeta Bogdan și-a dat seama că majoritatea elevilor rămași în urmă la învățătură din clasa a V-a nu se orientează cu ușurință pe glob. În consecință a înmulțit numărul exercițiilor de orientare pe glob. În clasa a VII-a, multe din lacunele existente în cunoștințele de geografie izvorau din faptul că elevii nu reușeau să determine localitățile pe hartă. De aceea, utilizarea mai deasă a hărții la această clasă a devenit una din principalele preocupări ale profesoarei.

Măsurile pot diferi și de la o clasă la alta. La clasa a V-a, de pildă, s-a constatat că una din principalele cauze ale rămănerii în urmă la învățătură este aceea că elevii încă nu știu suficient de bine să ia notițe, să extragă din expunerea profesorilor ceea ce este esențial. De aceea pedagogii au hotărât să folosească cit mai des la această clasă schemele rezumative notate pe tablă, pe care elevii le copiază în caietele lor.

Dînd atenție felului cum învață fiecare elev în parte, profesorii se ocupă în special de aceia care au tendința de a memora cunoștințele în mod mecanic, bucheresc, fără să pătrundă sensul problemelor studiate. Pentru a-i ajuta să înlăture această tendință care, determinînd uitarea de îndată a celor învățate, duce nemijlocit la rămănerii în urmă la învățătură, profesorii cer de fiecare dată acestor elevi să explice regulile învățate, să efectueze aplicații practice, exerciții.

La Școala de 7 ani din Slănic-Moldova există condițiile pentru lichidarea deplină a rămănerii în urmă la învățătură. Și aceasta pentru că profesorii au pornit în munca lor de la o idee justă — aceea că o dată cu măsurile cu caracter general pe care le ia școala în acest scop trebuie să se analizeze cu foarte multă seriozitate aspectele specifice ale rămănerii în urmă în fiecare clasă, la fiecare disciplină și la fiecare elev în parte și în funcție de acestea să se stabilească metodele și procedeele cele mai potrivite.

OCTAVIAN BUZESCU

Incheierea Olimpiadei de fizică și matematică

Marți la amiază, la Palatul pionierilor din Capitală a avut loc festivitatea de închidere a etapei finale a Olimpiadei de matematică și fizică pentru elevi.

În urma concursului desfășurat au fost distinși cu premii și mențiuni peste 100 de elevi, din cei aproape 400 participanți la această etapă.

Dintre elevii care au participat la concursul de matematică au primit premiul I. Gheorghe Eckstein,

clasa VIII-a Timișoara, Nicolae Micu, clasa VIII-a R. Sărat, Gheorghe Opreșan, clasa IX-a Curtea de Argeș, Șerban Strătilă, clasa X-a Pitești, Alexandru Ioachim, clasa XI-a București, Vasile Masgras, clasa XI-a Iași, Radu Grosescu, clasa XI-a Breaza și Ion Tomescu, clasa XI-a Ploiești. La fizică au fost distinși cu premiul I elevii Alexandru Socianu și Dan Merență, clasa XI-a București.

O clasă a Școlii speciale din Alexandria

In strînsă legătură cu părinții

Conștienți de faptul că succesele activității instructiv-educative depind într-o măsură însemnată de colaborarea strînsă cu părinții, profesorii de la Școala medie „Moria, Cloșca și Crișan” din Alba-Iulia au căutat forme variate de realizare a acestei colaborări.

Principala formă a acestei acțiuni a constituit-o lectoratul pentru părinți. În cadrul lectoratului li s-au prezentat părinților, lunar, referate privind cele mai actuale probleme ale muncii educative.

Temele dezbătute cu părinții au privit contribuția acestora la pregătirea elevilor pentru munca în producție, pentru viață, formele ajutorului pe care sînt chemați părinții să-l acorde copiilor lor la învățătură, deprinderea elevilor în familie cu diferite munci de autodeservire etc.

Uneori, în cadrul lectoratului pentru părinți s-au organizat simpozioane. Așa a fost, de exemplu, simpozionul organizat cu prilejul Zilei Internaționale a Femeii. În aceste zile, colectivul de diriginți pregătește un simpozion cu tema „Copiii noștri trăiesc o viață nouă”.

Pentru a veni în ajutorul părinților din satele îndepărtate, școala a organizat în timpul vacanțelor consfătuiri cu părinții în 8 centre din raion. La aceste consfătuiri dirigintii au avut prilejul să discute concret, cu fiecare părinte în parte, situația copiilor. La consfătuiri au participat și directorii din localitățile respective.

Consfătuirile organizate în raion au dat dirigintilor posibilitatea să-i viziteze și acasă pe părinții de la sate și să stringă și pe această cale legăturile cu ei.

Pentru realizarea unei mai mari apropieri între școală și părinți, aceștia au fost invitați la o serie de reuniuni tovarășești organizate de școală. Astfel, pedagogii și părinții s-au putut cunoaște mai bine, au putut purta discuții prietenești

T. L. LASCU

Metoda grafică în predarea geografiei

Dîndu-și seama că simpla prezentare la lecție a unei hărți sau a unui tablou nu este suficientă ca să poată asigura o justă oglindire a fenomenelor geografice și a cauzalității lor, mulți profesori de geografie împletesc expunerea orală cu desenul pe tablă. Reproducînd în caietele lor un astfel de desen, elevii nu numai că memorează mai ușor imaginea fenomenului studiat, dar înțeleg mai adînc interdependența fenomenelor naturale, economice și social-politice din domeniul geografiei.

Mai sînt însă profesori de geografie care ezită să întrebuițeze desenul la tablă. Unii motivează aceasta cu faptul că nu au „talent” la desen. Aici însă nu se cere talent, ci o deprindere temeinică, bazată pe exerciții. Alți profesori, deși fac schițe grafice și cartografice la tablă, le efectuează cu multă neglijență, socotindu-le ca ceva foarte simplu. Schița pe tablă nu poate fi însă o improvizație de moment. Este necesar ca profesorul să se pregătească dinainte pentru efectuarea ei, așa încît s-o poată duce la bun sfîrșit. Cu timpul, datorită exercițiilor de pregătire, mulți profesori reușesc să efectueze cu precizie științifică schițele de hărți sau alte desene, dovedindu-și o dată în plus măiestria lor didactică.

Este nepedagogic și absolut nerecomandabil sistemul folosit de unii profesori de geografie, care vin cu hărțile sau cu alte desene schițate dinainte pe o fișucă și se ghidează după acestea în timpul efectuării desenului de pe tablă. Tot așa de nepedagogic și de nerecomandabil este și sistemul acelor profesori care cer unui elev să schițeze el pe tablă, în recreația ce precede ora de geografie, harta sau desenul pe care trebuie să le facă profesorul și numai el.

Desenul își atinge scopul numai atunci cînd este schițat pe tablă de către profesor în timpul expunerii, cînd se află într-o concordanță deplină cu expunerea, constituind o reprezentare grafică a acesteia și totodată un reazim puternic în înțelegerea ei.

Pentru a reprezenta un asemenea reazim, desenul trebuie să îndeplinească anumite condiții. El trebuie schițat în așa fel încît să poată fi văzut, urmărit și înțeles de toți elevii clasei.

Foarte important este ca desenul să fie exact din capul locului. De aceea i se cere profesorului să nu sovăie în timpul lucrului, să nu tragă linii greșite, pe care să fie siliți apoi să le șteargă.

Un desen bun este simplu și clar. De aceea vom căuta să nu-l încărcăm cu tot felul de amănunte, care n-ar face decât să-i deruteze pe elevi. Este bine să întrebuițăm cît mai des creta colorată, pentru a scoate în evidență ceea ce este esențial.

De o mare importanță este caracterul dinamic al desenului, care dă elevilor posibilitatea să înțeleagă fenomenele naturale și social-politice în mișcare și dezvoltarea lor. Numai așa desenul îi va ajuta pe elevi să pătrundă de pildă, în domeniul geografiei fizice, fenomenul eroziunii glaciare, scurgerea ghețarului, formarea brațelor moarte și „călătoria” ostroavelor, sau fenomenul actual al prăbușirii sistemului colonial în domeniul geografiei politice.

Asigurînd înțelegerea și însușirea mai temeinică de către elevi a cunoștințelor, metoda grafică trebuie folosită cît mai larg în predarea geografiei în toate școlile de cultură generală.

C. PAPACOSTEA-PAJURA
inspector din M.I.C.

Profesoara Elena Antoci de la Școala medie nr. 22 „Gh. Lazăr” din Capitală folosește metoda grafică în predarea geografiei.

Elevii învăță să mînuiască șepingul

On aceste săptămîni elevii clasei a IX-a se familiarizează, în cadrul studiului mașinilor, cu mașina de rabotat transversală — șepingul. Este o temă destul de dificilă, dar care îi înarmează pe elevi cu cunoștințe despre o mașină larg folosită în producție. De aceea, acord o mare atenție predării celor 4 ore, în care se vor desfășura lecțiile privitoare la șeping.

Ținînd seama de timpul rezervat de programă pentru instruirea elevilor asupra construcției și mînuirii șepingului, mi-am propus să desfășor instrucția practică și exercițiile practice ale elevilor la această temă după planul următor: o prezentare a deosebirii fundamentale dintre prelucrarea metalelor la strungul paralel, la mașina de frezat universală și la mașina de rabotat; clasificarea și deservirea mașinilor de rabotat în general; deservirea părților constitutive ale șepingului și identificarea lor pe mașina unealtă sau cu ajutorul unui material intuitiv, descrierea principiului de funcționare a șepingului pe baza schemei cinematice și a demonstrațiilor practice la mașină, executarea exercițiilor practice. Pe parcurs voi urmări cum își însușesc elevii procedeele de mînuire a mașinii, cum se familiarizează cu etapele de lucru specifice șepingului.

Planul acesta cere ca predarea să aibă loc în atelierul școlii sau într-o întreprindere, astfel ca, o dată cu predarea noțiunilor fundamentale, să se efectueze și demonstrația practică de mînuire a șepingului, precum și câteva operații de rabotare.

În prima parte a lecției voi scoate în evidență deosebirea dintre strunjire și frezare — pe de o parte — și rabotare, pe de altă parte. Voi sublinia că, în timp ce la strung și la freză operația principală a mașinii o constituie mișcarea de rotație a axului principal, pe care se găsește fixată piesa de prelucrat, la rabotare operația principală o constituie mișcarea rectilinie, prin care dimensiunile unei piese brute sau semifabricate se reduc prin așchieri orientate succesive. Astfel, voi căuta să fixez în mintea elevilor deosebirea dintre mașinile unelte cu rotație și cele cu mișcare rectilinie.

Tot în această parte a lecției voi preciza că scopul folosirii mașinilor de rabotat în prelucrarea metalelor este acela de a prelucra în special suprafețe plane și, uneori, cu ajutorul unor dispozitive speciale, suprafețe cilindrice și conice, precum și roți dințate. Voi arăta, o dată cu aceasta, câteva lucrări executate de mașinile de rabotat, pentru a trezi mai mult interesul elevilor față de mașina la care urmează să lucreze.

Voi trece apoi la explicarea featurilor de mișcare caracteristice mașinilor de rabotat. Voi însoți această parte a expunerii cu demonstrații la mașină, fără de care cele explicate sînt greu accesibile elevilor. Nu voi pierde prilejul de a face în această parte a lecției o analogie între mișcările de avans cunoscute de elevi de la celelalte mașini-unelte și mișcările mașinilor de rabotat. În primul rând va fi necesar să lămuresc noțiunea de cursă activă și în pol a mișcării rectilinii alternative. Plecînd de la aceasta voi preciza criteriul de clasificare al mașinilor de rabotat, potrivit deplasării efectuate de masa de lucru port-piesă sau de suportul port-cuțit în raport cu mișcarea principală.

În continuare voi arăta foarte suc-

cient în ce constă raboteza. În ceea ce privește mașinile speciale, consider că este suficient să arăt că acestea sînt construite numai pentru efectuarea unei anumite prelucrări sau pentru prelucrarea unor anumite piese.

Pentru a-i face pe elevi să înțeleagă aspectul dimensional al șepingului, voi porni în descrierea părților constitutive ale acestuia de la faptul că el se folosește de obicei la prelucrarea suprafețelor plane ale pieselor de dimensiuni mici. Voi arăta succesiv părțile principale ale șepingului și voi insista asupra caracteristicilor lor: cursa maximă (și mijlocul de reglare a cursei), suprafața utilă a mesei, deplasarea transversală maximă a mesei. Voi executa totodată, demonstrativ, câteva deplasări manuale și automate în direcție orizontală și verticală.

Demonstrația va fi efectuată la cele două tipuri de șepinguri fabricate de uzinele „Infrățirea” din Oradea — unul cu cursa de rabotare de 650 mm., celălalt cu cursa de 425 mm., astfel ca elevii să cunoască și în acest domeniu progresul înregistrat de industria noastră constructoare de mașini.

La descrierea principiului de funcționare a șepingului de 425 mm., de pildă, folosind schema cinematică, voi demonstra transmiterea mișcării de la electromotorul de antrenare la cutia de viteze, în așa fel ca elevii să înțeleagă fără greutate că în modul acesta se pot obține trei viteze diferite de așchiere. De asemenea voi căuta să explic cit mai clar cuplarea uneia din roțile dințate de pe axul secundar al cutiei de viteze cu roata-culisă, pentru ca elevii să înțeleagă reglajul cursei de diferite mărimi. În prezentarea acestei probleme mă voi folosi de faptul că elevii cunosc de la lecțiile de fizică principiul sistemului bielă-manivelă.

În explicarea felului cum se execută operația de rabotare voi porni de la modul de fixare a cuțitului și de la felul de reglare a lungimii cursei după lungimea piesei de rabotat, stăruind asupra mijlocului de fixare a piesei pe masa de lucru a mașinii și asupra reglării avansului manual sau automat. Mă voi opri asupra dispozitivului de acționare automată a avansului cu pinion frontal și a dispozitivului cu clichet, explicînd cauza pentru care la degroșare avansul trebuie să fie mai mare, clichetul sîrînd în acest scop peste mai mulți dinți ai pinionului antrenat.

La sfîrșit voi arăta cum se prelucrază o placă pe o mică porțiune, pentru a demonstra sumară calitatea prelucrării, arătînd urmele lăsate de cuțit pe obiectul rabotat, urme specifice fiecărui gen de prelucrare. Aceste urme, paralele cu mișcarea cuțitului, corespund mărimii avansului. Voi face uz, în cazul de față, și de o riglă, pentru ca elevii să cunoască acest instrument de verificare a planității plăcii prelucrate și să știe a-l folosi.

În lecțiile următoare elevii vor executa individual, sub supravegherea mea, exerciții de mînuire a șepingului.

Pregătînd din vreme condițiile pentru o cit mai bună desfășurare a lecțiilor despre mașina de rabotat transversal asigurăm înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice despre construcția și funcționarea acestei mașini, îi ajutăm să dobîndească deprinderile de a o mînuși, contribuînd astfel la buna lor pregătire practică.

N. NICOLAE

Prof. EMIL NICULESCU NIC (București): „Atelierul școlii”.

Lecții în Școala Serală

Predarea științelor naturale

Tinerii de la sate care frecventează cursurile serale sau fără frecvență ale școlilor medii manifestă un deosebit interes pentru lecțiile de științe naturale. Muncitorii agricoli, crescătorii de animale, horticultorii, viticultorii etc. vor să cunoască aprofundat bazele științifice ale lucrărilor pe care ei le efectuează adesea în practică. De aceea, lecțiile de științe naturale trebuie să dea muncitorilor-elevi cunoștințe care să le explice cum gradul de adaptabilitate a organismelor studiate este rezultatul vieții îndelungate a strămoșilor lor, să le arate care este rolul mediului și al selecției naturale și artificiale în crearea de forme noi etc. Toate aceste cunoștințe trebuie să-i înarmeze pe elevi cu căile de dirijare a transformării naturii plantelor și animalelor în folosul omului. În același timp, lecțiile de științe naturale care se predau la școlile serale trebuie să se sprijine în cea mai mare măsură pe activitatea din producție a muncitorilor-elevi. Astfel, aceste lecții îi vor ajuta pe tinerii muncitori agricoli să înțeleagă mai bine cunoștințele predate, iar pe de altă parte vor contribui la ridicarea calității muncii lor.

Cunoștințele de botanică și de zoologie care se predau în clasele a VIII-a ale școlilor serale, prin însuși conținutul lor, sînt strîns legate de munca în agricultură. De exemplu, lecțiile din capitolele privitoare la organele vegetative ale plantelor, la înmulțirea plantelor, la factorii principali ai ecologiei plantelor etc. oferă profesorilor de științe naturale de la școlile serale posibilitatea să fundamenteze științific multe cunoștințe practice ale elevilor.

În cadrul temei „Familia graminee” li se poate vorbi pe larg elevilor despre lucrările de întreținere privind cultura porumbului pentru siloz, precum și despre recoltarea acestuia. Aceste lecții reamintesc și dezvoltă o serie de cunoștințe despre stabilirea perioadei optime de execuție a semănatului, despre practica semănatului și despre lucrările de întreținere a semănatului după încolțire. Este bine ca în lecțiile de recapitulare parțială și chiar finală pe care le vom ține de acum înainte să insistăm asupra unor teme care se referă la plante ce prezintă o importanță deosebită în dezvoltarea economiei noastre naționale.

Parcursul programei la zoologie oferă — mai ales la cursurile serale frecventate de munci-

tori care lucrează în brigăzile zootehnice — largi posibilități de a-i înarma pe aceștia cu o serie de cunoștințe teoretice necesare activității lor practice.

În predarea capitolului privitor la mamifere este indicat să acordăm multă atenție căilor de creștere a șepțelului de animale din țara noastră, condițiilor principale pentru mărirea productivității și prolificității animalelor. Cu această ocazie le putem demonstra muncitorilor-elevi importanța pe care o au nutrețurile însilozate în mărirea productivității animalelor. Le vom explica astfel că, însilozînd nutrețurile, facem ca furajele verzi să-și păstreze în întregime valoarea nutritivă pe timpul iernii, apropiînd tipul alimentației de iarnă a animalelor de tipul alimentației de vară.

Paralel cu tratarea problemelor referitoare la hrănirea animalelor putem aborda și problema construcțiilor necesare adăpostirii diferitelor animale, scoțînd în evidență sarcina gospodăriilor agricole colective și a gospodăriilor agricole de stat de a-și construi prin forțe proprii grajdurile necesare adăpostirii animalelor.

Folosind exemple din practica agricolă a muncitorilor-elevi referitoare la modul cum se aplică în unitățile agricole socialiste în care lucrează ei, metodele agro-tehnice înaintate, la felul cum se rezolvă în aceste unități diferitele probleme ale îmbunătățirii raselor și ale productivității animalelor, vom reuși să facem ca lecțiile noastre să fie mai atractive, mai convingătoare și, în același timp, mai clare și mai lesne de înțeles. Bunăoară, la lecțiile recapitulative de zoologie, folosind metoda anatomiei și fiziologiei comparate în studiul raselor de vaci din țara noastră și în particular al raselor din gospodăria agricolă în care lucrează elevii vom arăta ce rezultate s-au obținut la crescătoriile experimentale de stat din diferite regiuni ale țării.

Prin menținerea unei legături permanente cu gospodăriile agricole colective și gospodăriile agricole de stat în care lucrează tinerii de la sate care frecventează cursurile serale ale școlilor de cultură generală, profesorii care predau științele naturale la aceste școli pot să sprijine activitatea practică a muncitorilor-elevi. pot să-i ajute pe aceștia să rezolve cu mai bune rezultate unele probleme care stau în fața dezvoltării unităților agricole socialiste.

Prof. ION GRIGORESCU

La cercul pedagogic al învățătorilor

Cercul pedagogic al învățătorilor care predau la clasele a III-a în școlile din orașul Craiova acordă un sprijin efectiv membrilor săi în rezolvarea multor probleme pe care le ridică munca lor.

O asemenea problemă este, bunăoară, înarmarea elevilor cu deprinderi de exprimare corectă. În acest scop cercul pedagogic a organizat lecții deschise de gramatică, de compunere și de citire la care s-a demonstrat ce metode și procedee pot fi folosite pentru a asigura exprimarea corectă a elevilor și cum trebuie aplicate acestea. Lecțiile deschise au dat învățătorilor prilejul de a purta discuții interesante în legătură cu alegerea textelor pentru analiză și dictare, cu folosirea tablourilor etc.

O altă problemă în care cercul acordă un ajutor susținut învățătorilor este predarea geografiei regiunii. Și în legătură cu aceasta s-au ținut câteva lecții deschise, care au fost precedate de excursii. De exemplu, înainte de predarea lecției cu tema „Căile de comunicație” s-a organizat o excursie cu elevii la gară și pe traseul căii ferate. S-a planificat o lecție-excursie în localitatea Victoria din apropierea orașului, pentru a se demonstra cum trebuie desfășurată o astfel de lecție, care îmbrățișează un complex de cunoștințe geografice: forme de relief, căi de comunicație, munca pentru ridicarea economiei regiunii etc.

Mulți învățători, îndrumați de cercul pedagogic, întocmesc albume pe teme ca „Să ne cunoaștem regiunea”, „Realizările regimului democrat-popular în regiunea noastră” etc., care cuprind fotografii și desene ce ilustrează aspecte din frumusețile și bogățiile regiunii, din munca desfășurată în cadrul ei.

La lecția de lucru manual.

Lecții practice la unitățile agricole socialiste

Elevii clasei a VII-a de la Școala de 7 ani din comuna Vultureni, raionul Cluj, au vizitat de curînd stațiunea de mașini și tractoare din Bonțida. Tovarășul C. Blaga, șeful atelierelor mecanice ale stațiunii, le-a dat explicații amănunțite despre tractorul KD-35 și U.T.O.S.-26 și 27. Apoi elevii au cercetat părțile componente ale tractorului și au primit explicații cu privire la principiile de funcționare a acestuia.

În continuarea lecției practice elevii au cercetat o serie de unelte și mașini agricole — plugul cu antetrușă, grape cu discuri, grape cu dinți flexibili, mașini pentru împrăștiat îngrășăminte minerale, mașini de semănat și de recoltat etc.

Elevii clasei a VI-a vor face o vizită la I.C.Z. din comuna Juc, unde se va desfășura o lecție practică de zootehnie.

Dăltuitorii celui mai prețios material

Dacă intri la baza de întreținere a mașinilor de la Uzinele „Steagul Roșu” din Orașul Stalin nu se poate ca privirea să nu-ți fie atrasă de un panou închinat celui mai cunoscut muncitor al secției: „Cinstea tovarășului Dionisie Cosma, fruntaș în producție și în lupta pentru economie”.

Îl caut cu privirea printre muncitorii aplecați asupra mașinilor și lanțurilor de lucru, pe tovarășul Cosma, unul dintre nenumărații oameni modesti care și-au identificat viața cu cea a uzinei în care lucrează, cu mărețea construcție a socializării. Îl găsesc la colțul unui banc de lucru, cufundat în muncă, atent la fiecare operație pe care o execută. Ne cunoaștem de mult timp. Sub privegherea lui au crescut numeroase serii de ucenici de la școala profesională a Grupului școlar „Steagul Roșu”. Anul acesta, comunistul Dionisie Cosma îl instruieste pe ucenicul de anul II, Balog Ernest în meseria de lăcătuș-mecanic montator. L-am întrebat cum pătrunde acesta tainele meseriei și dacă este disciplinat. Mi-a răspuns simplu:

— Niciodată n-am avut motive să mă pling de ucenicii mei. Chiar cei mai zburdalnici au devenit muncitori buni, disciplinați. Principiul e să le arăți încredere, să le dovedești că tu, cel care îi instruiesti, îți iubești cu pasiune meseria. Atunci încep să-ți iubească și ei. Îi țin minte pe Cristov, Gruia, Lupșa, Gyerkó? Și ei au fost la început destul de zburdalnici. Și ce muncitori buni sunt astăzi, ce oameni de nădejde!

Dionisie Cosma i-a povestit într-o zi ucenicului său, Ernest Balog, despre ucenicia din trecut, pe care muncitorul fruntaș de astăzi a simțit-o din greu pe propria lui piele. Munca 10 ore pe zi la un patron din Cluj, iar seara învăța îndrăgii, dar trudnic, căci n-avea cine să-l ajute, să-l îndrume.

Destăinuirea rostită cu durere și revoltă, cu regret amar pentru tinerețea pierdută, l-a făcut pe Balog Ernest să se apropie și mai mult de tovarășul Cosma. A înțeles atunci mai bine de ce pășeste el astăzi de hotărât, cu atita dirzenie pe drumul nou, pe drumul partidului clasei muncitoare. A înțeles că o asemenea dirzenie care nu cunoaște stavilă este, în același timp, plină de căldură, de dragoste; căldură și dragoste pe care comunistul Dionisie Cosma și mulți alții ca el o revărsă asupra schimbului de mâine, asupra fiecărui ucenic în care își văd tinerețea lor așa cum și-ar fi dorit-o și n-au avut-o. Este firesc ca asemenea oameni cu inima fierbinte să transmită celor tineri din preajma lor dragostea de muncă, pasiunea pentru meserie, disciplina comunistă.

Ucenicii care termină școala sub îndrumarea unor astfel de oameni își aduc întotdeauna aminte de ei cu bucurie, le poartă o dragoste adâncă și se străduiesc să le urmeze, la rindul lor, exemplul.

PETRE PUNI

directorul Grupului școlar „Steagul Roșu” din Orașul Stalin

La o școală profesională C.F.R.

Pentru îmbunătățirea învățământului tehnic sanitar

Pentru ridicarea nivelului de desfășurare a procesului de învățământ în școlile tehnice sanitare, Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale organizează periodic consfătuiri cu directorii acestor școli.

O importanță consfătuire de acest fel, organizată de curind, a avut ca obiectiv principal analiza felului cum se desfășoară instruirea practică în spitale. Din problemele ridicate de referatul pe această temă, prezentat de directorul Școlii tehnice sanitare din Oradea, ca și din discuțiile purtate pe marginea lui au reieșit o serie de observații și propuneri importante privind instruirea practică. Astfel, s-a propus ca la elevii din anul I să se generalizeze instruirea practică în sălile de demonstrație și în laboratoare, sub îndrumarea maistrilor-instructoare. Pentru ca acestea să-și poată îndeplini cât mai bine sarcinile legate de instruirea elevilor, s-a propus organizarea unor cursuri speciale de perfecționare a cunoștințelor lor științifice.

Participanții la consfătuire au discutat și propunerile de planuri de învățământ și programe școlare pentru anul viitor, făcând numeroase propuneri de îmbunătățire a acestora. S-a propus astfel ca la anul I, la specialitățile din sectorul medical, să se realizeze în toate școlile sanitare, indiferent de profilul profesional pe care o vor exercita elevii, o pregătire unitară, pe baza predării aceluiași discipline, deoarece aceasta este o perioadă de pregătire generală. În acest fel specializarea va începe din anul II, cu predarea diferențiată a disciplinelor de bază (medicina internă, chirurgie, pediatrie, obstetrică, igienă etc.), după profilele respective. Cunoștințele vor fi completele apoi în anul III, în care se efectuează perfecționarea elevilor în cadrul specialității lor, întregul timp fiind destinat studiilor acestei specialități.

S-a propus de asemenea ca, pentru îmbunătățirea predării disciplinelor preclinice și clinice, să se sistematizeze mai bine materialul de studiu. De exemplu, existența în actualele planuri de învățământ, ca obiecte separate a educației sanitare, a organizării sanitare și statisticii nu este justificată de vreme ce toate acestea se pot încadra pe deplin în disciplina „igienă și sănătate publică”.

La consfătuire a fost dezbătută și problema manualelor școlare de specialitate, unele colective de cadre didactice luându-și angajamentul de a elabora astfel de manuale. De exemplu, profesorii de specialitate de la

Școala tehnică sanitară din Oradea s-au angajat să elaboreze manualul „Tehnică îngrijirii bolnavului”, alcătuit pe baza experienței acumulate de ei în practica medicală și didactică.

S-a insistat, de asemenea, asupra confecționării de material didactic cu resursele fiecărei școli — dându-se ca exemplu experiența acumulată în această privință de Școala tehnică sanitară din Buzău.

Pentru ridicarea nivelului pregătirii pedagogice a cadrelor didactice s-au făcut propuneri de organizare a unor cursuri speciale, care să pună accentul pe metodele de realizare a educației comuniste a elevilor și de asigurare a însușirii cunoștințelor de către elevi. În ceea ce privește metoda predării lecțiilor în școlile tehnice sanitare, s-a subliniat necesitatea utilizării prelegerii școlare și organizarea în bune condiții a unor seminarii pentru fixarea cunoștințelor.

Propuneri judicioase au fost făcute cu privire la proiectul de regulament de ordine interioară pentru elevii școlii tehnice de asistență medicală.

Pe baza tuturor propunerilor făcute în consfătuire s-au adoptat măsuri care vor avea, neîndoiește, rezultate pozitive în creșterea nivelului muncii de instruire și educare a elevilor din școlile tehnico-sanitare.

E. C.

ALĂTURI DE IELEVI LA PRACTICĂ

În ședințele consiliilor pedagogice din școlile profesionale și tehnice se discută adesea problema rolului și sarcinilor pe care le are profesorul de specialitate ca îndrumător al practicii ucenicilor în producție. În mod deosebit, discuțiile se referă la felul cum trebuie să acționeze profesorul de specialitate atunci când vine în întreprindere pentru a controla și îndruma practica ucenicilor. Are el dreptul să intervină direct pentru a preveni anumite deprinderi greșite de lucru ale ucenicilor și pentru a lega, în momentul pe care-l consideră cel mai propice, anumite operații practice de cunoștințele teoretice predate, sau trebuie numai să înregistreze problemele pe care le observă și să poarte discuții asupra lor cu ucenicii ulterior, fără a interveni direct în activitatea desfășurată la locul de muncă?

Publicăm mai jos articolul tovarășului Constantin Stoenescu, profesor la Centrul școlar auto din Craiova care, expunându-și experiența în acest domeniu, arată că, atunci când acționează împreună cu cei care participă direct la instruirea în producție a ucenicilor, profesorul are nu numai posibilitatea de a interveni în corectarea anumitor deficiențe observate în munca lor, ci și de a-i antrena și pe muncitori, tehnicieni și ingineri în continua perfecționare a cunoștințelor tehnice și științifice pe care le posedă tinerii aflați la practică.

★

În deplasările pe care le fac pentru îndrumarea și controlul practicii ucenicilor din clasa la care sînt diriginți, caut să am întotdeauna un rol cât mai activ, să verific în practică temeinicia cunoștințelor lor. Bineînțeles, mă străduiesc ca prin intervențiile mele să nu slăbesc buna desfășurare a muncii în producție a ucenicilor sau să-i distrag de la executarea în continuare a unei sarcini care le-a fost încredințată de către șeful de secție sau muncitorul-instructor.

Iată, de pildă, câteva constatări făcute cu privire la munca ucenicilor în cadrul întreprinderii de reparații-auto nr. 8 din Craiova.

Majoritatea intervențiilor mele în timpul îndrumării și controlului practicii din întreprindere se referă la verificarea măsurii în care operațiile practice executate de ucenici se bazează pe cunoștințele teoretice însușite de ei anterior. Îndrumînd munca în sala de rodaj a motoarelor l-am întrebat pe unul dintre ucenici dacă știe să citească tabloul de marcaj existent în această sală; tabloul despre care vorbisem în una din lecțiile anterioare. Am constatat, cu acest prilej, că ucenicul șovăie în citirea indicațiilor de pe tablou. Trecînd prin aceeași probă alți citiva ucenici, am constatat aceeași șovăială. În aceste condiții am scos necesar ca după orele de practică să-i rețin pe toți ucenicii din sala de rodaj pentru a le explica din nou, de astă dată chiar în fața tabloului de marcaj, felul cum se citește indicațiile.

Desigur, aș interveni și în cazul cînd, urmînd activitatea la banc

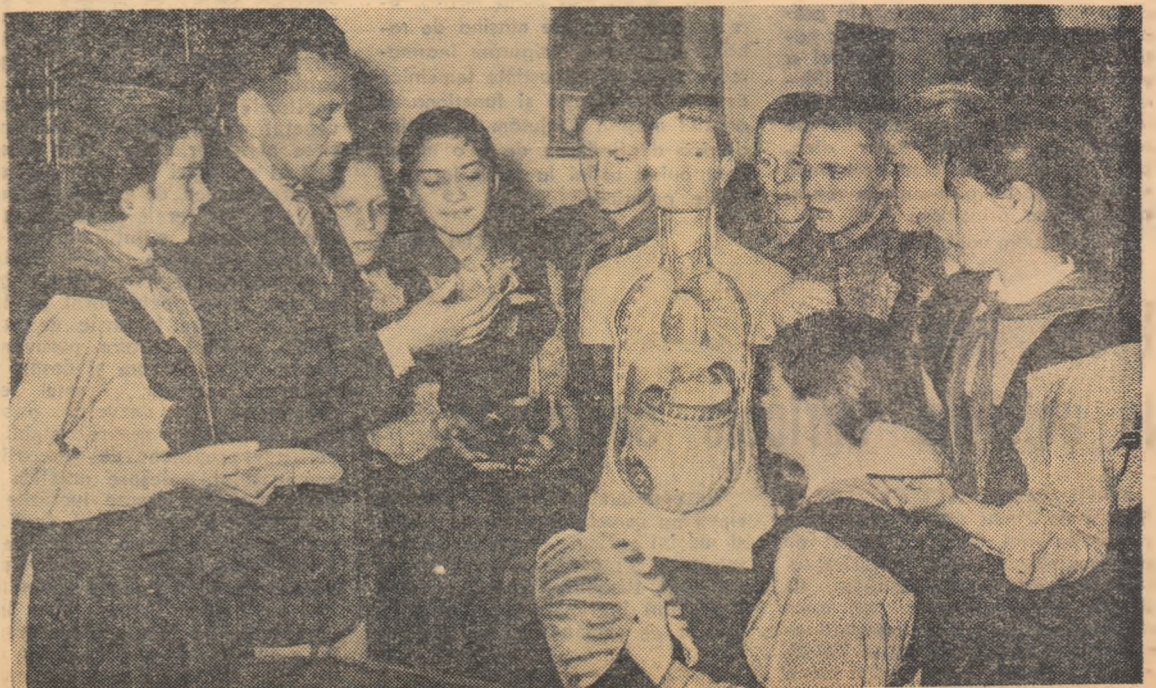
sau la mașină a ucenicilor, aș constata unele deprinderi greșite de muncă, folosirea unor procedee neștiințifice, meșteșugărești. Bunăoară, la unii ucenici există tendința de a pili capacele de la capul bielor sau compoziția lagărului — lucru cu totul nepermis, întrucît atrage după sine o diminuare a randamentului și o scădere a perioadei de folosire a acestor organe de mașini. Alți ucenici nu respectă întotdeauna în cursul ajustării segmentelor jocul de fantă, pînd mai mult decît este necesar, ceea ce duce de asemenea la scăderea rezistenței în funcțiune a motorului. Bineînțeles că, înțîlnind cazuri de acest fel, de comun acord cu muncitorii aș opri de îndată lucrul și aș corecta deficiența observată.

Mi s-a întîmplat cu ocazia deplasărilor pe care le fac în secțiile unde efectuează practica ucenicii, să constat că unii din ei, deși știu să citească corect desenul piesei pe care o execută, nu acordă suficientă atenție semnelor de prelucrare indicate pentru anumite suprafețe. Aceasta se datorește faptului că ucenicii în cauză nu aveau înțelegere suficient de clară asupra rolului funcțional pe care-l are piesa respectivă în ansamblul motorului. Caut să-i fac să-și dea seama singuri de greșeală. Îi întreb la ce folosește piesa și care e poziția ei în funcțiune. Astfel, ei își reamintesc care sînt suprafețele active solicitate la efort a căror prelucrare trebuie făcută foarte fin.

Deosebit de utile și interesante pentru ucenici sînt discuțiile scurte, purtate în fața mașinii sau a bancului de lucru, cu privire la unele probleme tehnice ale operației în curs de executare. Bunăoară, îndrumînd activitatea ucenicilor din secțiile de montaj-motoare, am pus întrebări ca: în ce poziție rămîn galeții mari ai culbutorilor pe came de la pompele de injecție în momentul opririi motorului?; care este cursa pistonășelor variabile?; ce s-ar întîmpla dacă am uita să montăm garnitura de chiulasă la un motor, sau dacă am monta, din greșeală, două garnituri? Am constatat că maiștrii și muncitorii-instructori participă bucuroși la discutarea unor astfel de probleme, îi ajută pe ucenici în rezolvarea corectă a acestora. În același timp, discuțiile sînt un stimul important al dezvoltării gândirii tehnice a ucenicilor.

Participînd activ la îndrumarea practicii a ucenicilor pe locul de muncă și la remedierea unor deprinderi greșite ale acestora, am ajuns să cunosc nu numai posibilitățile și dezvoltarea fiecărui ucenic în parte, ci și felul cum ei sînt sprijiniți în fiecare secție. Străduindu-mă ca fiecare intervenție pe care o fac să fie efectuată fără a stîngheri pe muncitorii și tehnicienii din producție, am izbutit să formez, împreună cu ei, un front unic de exigență în ceea ce privește formarea deprinderilor practice ale ucenicilor, lucru din care are de cîștigat atît școala cît și întreprinderea.

Prof. C. STOENESCU

Folosirea materialului didactic face ca lecția de anatomie să fie deosebit de interesantă pentru elevi.

A doua „școală” a satului

Sesurile raionului Giurgiu se întind domol sub privegherea soarelui blind de primăvară. Într-o zare sticlește Dunărea, în alta un tractor își conturează vag silueta. Drumul serpuieste, printru coline ușoare, către cătunul Drăghiceanu.

Aici și-au început cîndva modesta, dar înflăcărata trudă de dascăli soții Rada și Stancu Nedeia. De mai bine de 30 de ani ei sînt învățătorii cătunului. Aici îi găsim și astăzi, cînd activitatea lor cunoaște a doua tinerețe.

Pentru a vorbi gospodarilor cătunului partidul a pus la îndemînă învățătorilor o a doua școală: căminul cultural. În cîțiva ani numai, cătunul a aflat ce e o conferință, o lecție de cere agrotehnic, o seară de întrebări și răspunsuri, un program de brigadă artistică de agitație... Toate acestea sînt pregătite de activitatea culturală al satului: doi învățători, ajutați de un număr de săteni, tineri și vîrstnici. Între cadrele didactice împărțirea atribuțiilor s-a desfășurat... În familie: Stancu Nedeia e directorul căminului, lectorul cercinului agrotehnic și responsabil cu conferințele, iar Rada Nedeia e bibliotecară și instructora formațiilor artistice de amatori.

Interesul localnicilor pentru „cea de a doua școală” se datorește mai ales priceperii învățătorilor de a le vorbi despre lucruri de mare interes pentru ei. Oamenii se preocupau de zarzavaturile timpurii. Stancu Nedeia le-a explicat cum se alcătuiesc ghivecele nutritive și i-a ajutat chiar să amenajeze o seră la care sînt folosite drept combustibil țigă, pălării de floarea-soarelui și resturi din gospodărie. Tot așa, le-a arătat că islazul ar putea fi cultivat cu porumb iloz.

Într-o zi i-a invitat pe țărani muncitori să asculte o conferință în aer liber, pe tarlalele gospodăriei colective din Gogoșari. Acolo au aflat ei lucruri foarte însemnate despre aplicarea îngrășămintelor chimice, despre rînduirea culturilor — toate fiind posibile numai pe întinderi mari, cu mijloacele noi, moderne ale agriculturii socialiste. Întorși acasă, oamenii au vrut să citească broșuri și cărți, să se lămurească mai bine. Bibliotecara Rada Nedeia a dat fiecăruia cărțile necesare. E departe vremea cînd în cătun nu săteni, dar nici măcar învățătorii nu puteau să-și procure o cărțușă cit de modestă. Azi biblioteca cătunului — filială a bibliotecii comunale — cuprinde sute de cărți, broșuri, reviste de specialitate. Seara e plăcut să citești, să stai de vorbă cu vecinii în casa cite unuia din ei, la intrarea căreia o inscripție modestă indică: „Cerc de citit”... Sînt 14 asemenea

Brigada artistică a căminului cultural pregătește un nou program.

case în cătunul Drăghiceanu, case în care soții Nedeia poposesc pe rînd, aducînd cărți și organizînd lecturi. La unele dintre ele vin oameni care de curînd au învățat carte și pe care învățătorii au grijă să-i atragă la lectură. La conferințe, la activitatea artistică de amatori, pentru ca ei să fie și mai mult cîștigați de partea culturii.

Soții Nedeia se străduiesc să cultive deprinderi de gospodari pricepuți și meticuloși deopotrivă copiilor și adulților. S-a ținut la școală o lecție despre albine. Învățătorii s-au gîndit că le-ar putea arăta și sătenilor cît folos ar avea cătunul de pe urma întemeierii unei prîsăci colective. Și-au procurat stupi și rame, pe care le-au folosit ca material didactic la școală și la căminul cultural. Mulți săteni au acum stupi.

Tematica propagandei agrotehnice desfășurată în cătunul Drăghiceanu de învățătorul Nedeia este variată, multilaterală. Subiecte îi oferă din belșug viața. Bunăoară, el a observat că în cătun sînt prea puțini pomi roditori față de cîți ar putea să fie. Nu una, ci un șir de conferințe au tratat despre importanța pomiculturii, despre altoirea pomilor și ajutorul pe care-l acordă statul pomicultorilor. Cele spuse au fost întărite cu exemple din unitățile agricole socialiste fruntașe din raion și din alte părți ale țării.

Altădată, atenția învățătorului a fost solicitată de problema: cum să valorificăm mai bine fiecare hectar de pămînt cultivat? Citind cu atenție presa, tovarășul Nedeia a observat

că se recomandă oamenilor muncii de la sate să intercaleze culturi de dovleac și fasole pe ogoarele cultivate cu porumb. Cîteva seri la rînd s-au purtat discuții cu sătenii, s-au făcut socoteli precise la tablă, din care reieșea că procedîndu-se astfel, se sporște venitul unui hectar cu 5—600 lei. Și iată că pe ogoarele cultivate cu porumb au apărut, intercalate, culturi de dovleac și fasole.

Dacă faceți o călătorie la Drăghiceanu, localnicii vă pot arăta cu justificată mîndrie că un cătun poate avea corul, brigada artistică de agitație și echipa sa de teatru. Încă de pe băncile școlii soții Nedeia însuși copiii dragoste pentru artă. În același timp, însă, cei doi activiști culturali nu-i uită pe locuitorii vîrstnici. Ei au convins să intre în formațiile artistice mai întii cîteva familii care se bucură de prestigiu în rîndurile sătenilor. Apoi au venit și altele. Cîntecul despre gospodăria colectivă, piesele „Cel din urmă” și „Îndoială” sînt azi cunoscute de toți țărani muncitori, fiindcă ei înșiși le cîntă și le joacă.

...Și așa, an după an, se făuresc idei noi, convingeri înaintate. Chemarea partidului devine pretutindeni faptă. Azi cătunul Drăghiceanu este în întregime cooperativizat. Sînt aici 2 întovărășiri. Acum întovărășii sînt hotărîți să meargă mai departe, să-și făurească gospodăria agricolă colectivă.

T. GHEORGHIU

Noi succese ale gimnasticii școlare

Capitala a găzduit de curînd în sala Floreasca cea de a doua ediție a finalelor campionatelor republicane rezervate școlilor profesionale.

Avînd drept criteriu de comparație ediția din anul trecut a acestor campionate, putem consemna un progres vădit. Execuțiile tehnice au fost mult mai îngrijite decît anul trecut, ținuta gimnastilor mai aproape de cerințele gimnasticii de performanță. Elevii Școlii profesionale „Gh. Dimitrov” din Arad, ai Școlii de meserii din Bacău, ai Școlii profesionale din Ploeni-Ploiești constituie exemplele cele mai reprezentative în această privință. De asemenea, s-au prezentat bine gimnastele de la Școala de meserii din Constanța și de la școlile profesionale „Kirov” din București, „7 Noiembrie” din Sibiu și „Ianoș Herbak” din Cluj.

Pe probe, cel mai evident progres s-a înregistrat la birnă și sol (fete), unde numeroase echipe merita calificativul maxim. La birnă mai ales s-a putut vedea mai multă siguranță la rostogolire și coborîre, ca și o mai mare varietate în compoziții. La sol, exercițiile au fost de asemenea rigurose șlefuite. Și la inele trebuie să semnalăm progrese, îndeosebi o bună înălțare și o ținută corectă.

Echipele de fete care au re-

prezentat regiunile Constanța și Stalin și orașul București au evidențiat frumoase calități la paralele. Ele au executat cu multă siguranță o serie de elemente foarte dificile, dar bine stilizate. Deficitare în această privință au fost doar echipele regiunilor Iași, București, Pitești și Oradea.

O adevărată piatră de incercare a constituit-o bara fixă, probă care cere o deosebită forță în brațe. S-au remarcat în această direcție reprezentanții regiunilor Timișoara, Bacău, Stalin și Hunedoara.

Concursul de gimnastică organizat la Galați, cu participarea celor mai bunii reprezentanți ai școlilor medii cu program special de educație fizică din întreaga țară, s-a situat din punct de vedere tehnic și spectaculos la nivelul finalelor republicane școlare desfășurate cu o lună de zile în urmă la București.

Interesul cel mai mare l-a stîrnit „duelul” dintre tinerele gimnaste de categoria I, Cristina Doboșan (Timișoara) și Cristina Andriță (București). După prima zi a concursului, Andriță conducea cu o diferență de 2/10. Reprezentanta Școlii medii nr. 35 din București și-a menținut acest minim avantaj pînă la penultima probă a concursului (inele), cînd Doboșan a „mers” aproape fără

greșeală și a obținut nota 9,40, în timp ce Andriță a realizat numai 8,60. Avantajul a trecut de partea gimnastei din Timișoara (cu 4/10), care l-a menținut pînă la terminarea concursului (în proba la sol, cele două adversare au fost egale). Cristina Doboșan, campioană republicană școlară în acest an, a făcut din nou dovada maturității sale și frumoasele calități pe care le are o vor promova desigur curînd în lotul republican.

O impresie frumoasă au lăsat și băieții, mai ales prin cel doi „seniori”, Petre Miclăuș (Timișoara) și Gh. Condovici (București), care au excelat la aparate ce cer multă tehnicitate. Pe linia unei comportări constant bune s-au prezentat și Vasile Gheorghie, N. Berha și I. Harlis.

Utilitatea primului concurs de acest fel, atît pentru popularizarea gimnasticii într-un oraș pe cale să-și formeze o puternică tradiție în această disciplină sportivă, cît și pentru un larg schimb de experiență între elevii școlilor medii cu program special de educație fizică, ne face să credem că Ministerul Învățămîntului și Culturii (prin Direcția educației tineretului școlar) va organiza și pe viitor concursuri similare, care vor afecta, eventual, și alte discipline sportive.

TIBERIU STAMA

A apărut nr. 2/1960 al REVISTEI DE REFERATE din literatura sovietică de specialitate, seria Pedagogie-Psihologie.

Revista cuprinde referate despre o serie de interesante articole pe teme educative apărute în publicațiile „Sovetskaia pedagogika”, „Nacealnaia Șkola”, „Narodnoe obrazovanie”, „Profesionalno-tehniceskoe obrazovanie” etc. Astfel, sînt articolele „Educația socială a copiilor pe o treaptă nouă”, „Despre formarea concepției științifice la elevii din clasele V-VI”, „Pregătirea psihologică și practică a elevilor pentru muncă” și altele.

Rubrica Didactica cuprinde referate despre articolele tratînd predarea biologiei în școlile tineretului muncitoresc și sătesc, despre cursul școlar de bazele fitotehnicii etc.

Referatele incluse în rubrica „Principii și metode de învățămînt” vorbesc despre o serie de articole privitoare la temele individuale în școlile tineretului muncitoresc, la metoda euristică și locul ei în procesul de învățămînt, la căile de perfecționare a metodelor privind pregătirea de cultură generală, politehnică și pentru muncă a elevilor, la ridicarea eficacității lecțiilor etc.

O serie de articole deosebit de interesante sînt prezentate în referatele cuprinse în rubricile Conținutul, principiile și metodele învățămîntului politehnic și Din experiența realizării învățămîntului politehnic. Astfel sînt referatele privitoare la articolele „Despre reorganizarea instrucției prin muncă în atelierelor școlare”, „Despre instrucția în producție în școlile din Ucraina”, „Munca elevilor în agricultură”, „Problemele desenului tehnic”, „Problemele filmului didactic”, „Despre formele legăturii reciproce dintre instrucția în producție și predarea bazelor științelor în școală”, „Legătura dintre predarea bazelor științelor și munca în atelierelor școlare”, „De ce fel de ateliere au nevoie școlile”, „Studiul bazelor producției industriale într-un depou de locomotive” și altele.

Referate asupra unor articole interesante se găsesc și la rubricile Probleme de metodă, Organizațiile de copii și tineret, Probleme de pedagogie preșcolară, Probleme de psihologie generală, Probleme de psihologie pedagogică etc.

A apărut revista ANALELE ROMINO-SOVIETICE, Seria Pedagogie-Psihologie, nr. 1/1960.

Revista cuprinde, la rubrica Teoria și practica pedagogică, articolele „Studiul din punct de vedere igienic a experienței politehnizării în școlile cu instrucție în producție” de V.V. Krijanovskaia, E. M. Vainrub și M.S. Prtiliuk și „Învățămîntul general și învățămîntul de specialitate în școlile tineretului muncitoresc”, de Naumcenko.

La rubrica Studii și cercetări de psihologie se publică articolele

„Despre trebuințe ca relații ale omului”, de V. N. Misișev, „Memorarea involuntară a diferitelor componente ale situației în funcție de rolul lor în activitate”, de T.V. Rozanova, „Unele particularități ale activității analitico-sintetice a analizatorilor vizual și auditiv la om”, de M. Golu și „Influența alcoolismului asupra capacității de muncă a persoanei”, de I. Holban.

Rubrica Învățămîntul în țările capitaliste cuprinde articolele „Despre reforma învățămîntului elementar din India”, de I. V. Sucikov și „Școala din Republica Federală Germană și necesitatea reformei ei”, de O. A. Kogan.

La rubrica Discuții se publică articolul „Principii ale educației estetice”, de G. Vaideanu.

Revista mai cuprinde rubricile Critică și bibliografie, Fapte și comentarii, Cronica vieții științifice.

A apărut REVISTA DE PEDAGOGIE, nr. 2/1960

Cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, revista publică editorialul Leninismul baza ideologică a educației comuniste a tinerei generații și studiul V. I. Lenin despre dezvoltarea multilaterală a personalității, de A. Farcaș.

Sînt publicate, de asemenea, articolele: Despre metodele de studiere a bazelor producției industriale în școală, de S. M. Șabalov; Contribuția orelor de dirigenție la educația ideologică-politică a elevilor din clasele V—VII, de Dora Gîltan; Aspecte ale legării matematicii de practică, de Eugen Rusu; Contribuția unui director de școală la studierea, generalizarea și popularizarea experienței cadrelor didactice fruntașe, de Maria Roșca.

La rubrica „Consultații-Discuții-Cronica” sînt publicate articolele: Organizarea activității elevilor din clasele I—IV pe terenul școlar experimental, de Vladimir Caravan; Aspecte din activitatea maistrului-instructor, de Alexandru Chirică; Consfătuirea redacției cu cadrele didactice din regiunea Pitești; Contribuția lucrărilor practice de atelier din clasele V—VII la educația morală a elevilor, de Lenormanda Benari; Sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice, de Ion Modoran.

Rubrica „De peste hotare” cuprinde articolele: Probleme legate de dezvoltarea învățămîntului în Republica Cehoslovacă, de Anghel Manolache și Eugen Blideanu și Unele aspecte ale pregătirii viitorilor profesori în institutele pedagogice sovietice, de Valentin Opreanu.

La rubrica „Critică și bibliografie” sînt publicate recenziile Lenin despre învățămîntul public, de Teodor Gal; În sprijinul predării chimiei în școală, de Eugenia Tarangul; Oglindirea problemelor educative în „Pedagogiai Szemle” de Nagy Károly și Ferenczi Gyula.

CONCURS

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi vacante:

- 1) asistent la catedra de fizică;
  - 2) preparator la catedra de fizică;
  - 3) asistent la catedra de mecanică și organe de mașini;
  - 4) asistent la catedra de mecanică și organe de mașini;
  - 5) asistent la catedra de mecanică și organe de mașini;
  - 6) asistent la catedra de desen și geometrie descriptivă;
  - 7) asistent la catedra de desen și geometrie descriptivă;
  - 8) asistent la catedra de hidraulică și instalații hidropneumatice;
  - 9) șef de laborator la catedra de mașini-unelte.
- Cererile pentru înscrierea la

concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț la rectoratul Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte:

- a) copie legalizată de pe actele de studii;
- b) lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar;
- c) certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt;
- d) certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează;
- e) memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;
- f) autobiografia.

Uniți în lupta pentru pace și progres

Solidaritatea internațională a educatorilor

Printre revendicările muncitorilor care au inițiat acum 70 de ani Ziua de luptă și solidaritate a muncitorilor din lumea întreagă se înscrie și dezideratul ca educația și cultura să devină un bun al întregului popor. Ideala de cultură al clasei muncitoare n-a putut fi însă realizată decât după ce salvele „Aurorii” au anunțat omenirii nașterea unei lumi noi.

Școala și educatorul ocupă astăzi un loc important în țările care construiesc socialismul și comunismul, problemele școlii fiind socotite în aceste țări ca probleme ale întregului popor și rezolvate în interesul lui, pe baza cerințelor pe care le ridică construcția socialistă. An de an, guvernele țărilor socialiste alocă fonduri importante pentru învățământ și educație, în scopul creării celor mai bune condiții pentru desfășurarea procesului de în-

vățământ, pentru ridicarea continuă a nivelului științific. Numeroase personalități din țările capitaliste recunosc acum, în urma uluitoarelor cuceriri ale științei sovietice, superioritatea învățământului din U.R.S.S. asupra învățământului celor mai dezvoltate țări capitaliste. Progresele înregistrate de învățământul din țările socialiste.

„După calculele englezilor — se arată în rezoluția Congresului Sindicatelor cadrelor didactice din R. F. Germană, care a avut loc în 1958, în Rusia cheltuielile pentru știință și școală, pe cap de locuitor, sînt de două ori mai mari decît în S.U.A., de trei ori mai mari decît în Anglia și de șase ori mai mari decît în R. F. Germană. În Rusia, la un milion de locuitori 250 devin anual ingineri cu studii superioare, în S.U.A. — 136, în R.F.G. — 78. Știința și cercetările, educația și instrucția decid soarta noastră”.

De atunci și pînă acum, învățământul și știința sovietică au în trecut și mai mult învățământul și știința țărilor capitaliste.

În lumea socialistă cadrele didactice se bucură de o înaltă prețuire, creîndu-li-se condiții de viață și de muncă tot mai bune. Ele participă, alături de întregul popor, la construirea socialismului și comunismului.

În rezolvarea problemelor școlii, pedagogii din țările socialiste realizează un permanent schimb de experiență. Datorită idealurilor comune, scopurile similare pentru care luptă, între organizațiile profesionale ale cadrelor didactice din țările socialiste s-au stabilit strînse legături de colaborare și prietenie.

1 Mai 1960 găsește pe pedagogii din țările socialiste strînși uniți, luptînd alături de clasa muncitoare în scopul fărîșirii unei vieți fericite, în scopul apărării păcii în lumea întreagă.

Pentru un învățământ democratic, pentru bunăstare și libertate

In țările capitaliste însă, pedagogii luptă și astăzi împotriva aceluiași vechi război care dăinuie în învățământul din aceste țări: fonduri insuficiente, lipsă de clădiri școlare, lipsă de cadre didactice, salarii și pensii necorespunzătoare etc. Criza învățământului s-a agravat mult în țările capitaliste ca urmare a politicii războiului rece. Creșterea necontenită a alocațiilor în scopuri războinice a agravat lipsa de școli și cadre didactice, astfel că în majoritatea acestor țări, chiar și în cele mai avansate din punct de vedere industrial, sute de mii de copii rămîn anual în afara școlii. Se înțelege că acest fenomen se amplifică, înregistrînd cifre uluitoare, cînd e vorba de țări coloniale și dependente sau de țări care abia s-au eliberat de sub dominația colonială. În Haiti de pildă, analfabetismul cuprinde 90% din populație. În Mexic abia 5% din copiii de vîrstă școlară termină școala primară, restul trecînd la muncă încă de pe băncile școlii.

Un alt fenomen care frînează dezvoltarea școlii și împotriva căruia luptă numeroase cadre didactice și organizații sindicale de pedagogi din țările capitaliste este amestecul monopolurilor în învățământ. Monopolurile își formează, de pildă, propriile lor instituții de învățământ profesional, obținînd în unele cazuri credite de la stat în dauna învățământului oficial. În aceste școli conținutul învățământului este subordonat în întregime intereselor monopoliste.

În Asia, Africa și America Latină învățătorii și profesorii sprijiniți de pedagogii progresiști din lumea întreagă luptă pentru lichidarea analfabetismului, pentru renașterea culturii naționale distrusă de colonialiști, pentru formarea rapidă de cadre administrative și tehnice, pentru dezvoltarea economiei și culturii naționale etc.

Pedagogii dintr-o serie de țări ale Africii, bunăoară, au organizat, în vederea unificării luptei lor pentru promovarea școlii, Federația Educatorilor din Africa Neagră, care acționează solidar cu Uniunea generală a muncitorilor din Africa Neagră. Alături de clasa muncitoare, educatorii din America Latină luptă tot mai uniți în scopul dezvoltării învățământului, al democratizării școlii, legînd această luptă de lupta împotriva imperialismului, a aservirii de către S.U.A. Ei se ridică împotriva monopolurilor care stăpînesc din punct de vedere economic imense regiuni, împotriva acțiunilor bisericii catolice, care ataca tradițiile școlii laice, împotriva influenței ideologiei imperialiste pe care o exercită a-

numite cercuri din S. U. A.

Este semnificativ de amintit în această direcție că la Congresul educatorilor americani, care a avut loc între 26 Ianuarie și 1 februarie a.c. la Lima, numeroși delegați din țările Americii Latine s-au pronunțat împotriva politicii de amestec în treburile statelor lor ale unor cercuri nord-americane. Congresul a analizat realitatea socială, politică și economică a popoarelor Americii Latine, precum și problemele puse de apărarea și dezvoltarea educației. El s-a solidarizat cu mișcarea populară pentru destinderea internațională, a salutată dezvoltarea mișcării de eliberare.

Fiind întrebat care a fost tră-

sătura predominantă a Congresului, profesorul uruguayean Selmar Balbi, secretar al Uniunii corpului didactic din Montevideo și membru al Comisiei Executive Centrale a Federației Uruguayene a corpului didactic, a declarat: „Dintre cele două mari forțe care se ciocnesc în țările noastre, una a subjugării, înapoierii, foamii, dictaturii și analfabetismului, și cealaltă a independenței, progresului, bunăstării, libertății și dezvoltării culturii noastre, corpul didactic s-a raliat celei de a doua. Poziția aceasta nu este nouă. Dar ceea ce este nou este masiva unitate a congresului: profunzimea conștiinței sale politice”.

F. I. S. E. — factor activ în făurirea unității de acțiune a pedagogilor

Dorința de unitate a pedagogilor în lupta pentru democratizarea școlii a întîmpinat în trecut și continuă să întîmpine și în prezent opoziția unor cercuri reacționare interesate în aservirea învățământului scopurilor lor retrograde. Astăzi, însă, acestor cercuri le este tot mai greu să se opună năzuinței păturilor largi ale cadrelor didactice spre înfăptuirea unității lor de luptă. Federația Internațională a Sindicatelor din Învățământ, departament profesional al F.S.M. care a luat naștere după cel de al doilea război mondial, grupează acum un mare număr de organizații ale sindicatelor de educatori din lumea întreagă. Ea și-a câștigat un binecunoscut prestigiu în rîndurile cadrelor didactice progresiste prin lupta pe care a dus-o și o duce pentru apărarea școlii din țările capitaliste împotriva amestecului monopolurilor și al cercurilor clericale, pentru apărarea intereselor vitale ale învățătorilor și profesorilor. FISE a participat, alături de clasa muncitoare, la marile acțiuni pe care aceasta le-a inițiat împotriva uneltirilor la război.

„Charta educatorilor”, adoptată la inițiativa FISE de Comitetul de înțelegere din care au făcut parte reprezentanții mai multor organizații internaționale de pedagogi, a avut și continuă să aibă un rol pozitiv în activitatea unită a cadrelor didactice. Adoptarea hotărîrii cu privire la fixarea zilei de 20 noiembrie ca zi internațională de luptă a educatorilor se înscrie, de asemenea, pe linia activității duse de FISE în vederea înfăptuirii unității de acțiune a cadrelor didactice din lumea întreagă pentru rezolvarea celor mai vitale probleme ale școlii și

slujitorilor ei, pentru apărarea păcii.

Ideea unității și solidarității internaționale a cadrelor didactice promovată de FISE stîrnește un larg ecou în mișcarea educatorilor din lumea întreagă, datorită în primul rînd scopurilor pe care le urmărește. Din inițiativa FISE se va organiza în vara aceasta la Conakry Conferința mondială a educatorilor la pregătirea căreia participă, alături de FISE, Federația profesorilor din Africa Neagră, Sindicatul profesorilor din Japonia, Sindicatele profesorilor din Indonezia, din Irak etc. Conferința va însemna desigur un nou prilej pentru stringerea rîndurilor cadrelor didactice în mișcarea mondială a educatorilor.

Dezvoltarea învățământului și pregătirea generațiilor viitoare sînt strîns legate de problemele mari pe care epoca noastră le pune în fața omenirii. Progresul școlii, al educației și instrucției ca și progresul oricărei activități sociale, nu poate fi conceput decît prin înlăturarea definitivă a primejdiei războiului. Tocmai de aceea propunerile U.R.S.S. privind dezarmarea generală și totală au stîrnit un ecou atît de mare în rîndurile pedagogilor din toate țările lumii, ca și în rîndurile tuturor oamenilor cîștiți de pe întregul glob.

Credincioși idealurilor de umanitate și progres, învățătorii și profesorii legați de popor participă cu însuflețire la sărbătorirea zilei de 1 Mai, solidari cu oamenii muncii din lumea întreagă, care cer guvernelor înlăturarea primejdiei războiului prin interzicerea armelor atomice, dezarmarea generală și totală, rezolvarea problemelor internaționale litigioase pe calea contactelor și tratatelor.

CONST. RADOI

Studentii japonezi în timpul unei manifestații împotriva ratificării tratatului militar japoano-american.

Năzuințele oamenilor școlii

În coloanele sărbătorești care în dimineața zilei de 1 Mai vor străbate străzile orașelor de pretutindeni, reporterii ziarelor vor înțîlni și numeroși învățători și profesori.

În țările socialiste cadrele didactice își exprimă prin participarea lor la marea sărbătoare, năzuința fermă de a pași mai departe pe drumul de victorie al socialismului și comunismului. Dar pentru ce demonstrează de 1 Mai învățătorii din țările capitaliste?

S-ar putea ca în coloane să se afle și profesorul italian Fausto Malatesta. Pentru ce ar demonstra el? Pentru ca niciodată și niciieri în Italia să nu se mai repete situația grea a școliarilor din Portonaccio (un cartier din Roma), care au manifestat nu de mult cerînd să aibă posibilitatea de a învăța într-o școală încăpătoare. Declara atunci profesorul Fausto Malatesta unui ziarist: „Se poate numi școală o prăvălie cu 6 cămăruțe care trebuie să găzduiască 400 de elevi și 14 pedagogi?” Drama pedagogilor italieni o ilustrează cum nu se poate mai bine situația creată de un concurs organizat de Ministerul Învățământului Public din Italia. La acest concurs au fost oferite 90 de posturi de funcționari la inspectoratele școlare provinciale. Pentru cele 90 de locuri s-au prezentat 13.000 concurenți. Pentru că aceasta este realitatea: numărul insuficient de unițiți de învățământ face ca o sumedenie de cadre didactice să șomeze. Împotriva șomajului, pentru un învățământ care să corespundă cerințelor secolului nostru, manifestează de 1 Mai cadrele didactice din Italia.

Să poposim la Tokio. În rîndul milioanele de japonezi prezenți la tradiționalele demonstrații de 1 Mai nu va fi greu să găsim numeroși învățători și profesori. Doar nu-i mult de cînd 500.000 de pedagogi japonezi au organizat o zi de acțiune comună pe întreaga țară împotriva sistemului reacționar de clasificare pe categorii a cadrelor didactice. Introducînd acest sistem, cercurile guvernante din Japonia au încercat să submineze unitatea pedagogilor, să-i îndepărteze pe cei cu vederi democratice și să capete astfel mină liberă pentru educarea tînerei generații într-un spirit reacționar, militarist. În ajunul lui 1 Mai, la marile demonstrații de masă ale oamenilor muncii au fost prezenți numeroși învățători

și profesori care cereau să fie anulat „tratatul de securitate” americano-japonez, care prejudiciază interesele vitale ale țării. Profesorii și studenții din Tokio au desfășurat nu de mult o demonstrație purtînd pancarde pe care scria: „Alianța militară cu Statele Unite este o sinucidere pentru Japonia”.

Ce gînduri au de 1 Mai pedagogii francezi? Pe ei îi preocupă soarta școlii laice; Atentatele cercurilor catolice, sprijinite de autorități, la adresa școlii laice neliniștesc mult opinia publică din Franța. La Paris, la Le Havre și la Versailles au avut loc greve ale învățătorilor în apărarea învățământului laic. Cei 200.000 de pedagogi care fac parte din sindicatul cadrelor didactice din Franța și-au exprimat protestul lor ferm împotriva încercărilor de a înlătura laicitatea învățământului francez.

De 1 Mai se vor afla în coloane și pedagogii vest-germani. Potrivit relatării ziarului „Vorwärts”, școlile de cultură generală din R. F. Germană duc lipsă de peste 7000 învățători și profesori. Pentru școlile tehnice sînt necesare încă 1.500 de cadre didactice. Și totuși, tinerii absolvenți ai școlilor pedagogice nu se îndreaptă spre învățământ. De ce? Din pricina salariilor de mizerie ale cadrelor didactice. Un funcționar de categorie mijlocie câștigă în R. F. Germană de 3 ori mai mult decît un pedagog.

Prima zi a lui Mai îi găsește pe învățătorii din Coreea de Sud în plină luptă. Sînt doar cîteva zile de cînd ei s-au aflat în coloanele demonstrațiilor ce cerceau înlăturarea lui Li Sin Man. Au înfruntat mitralierele și tunurile luptînd eroic împreună cu elevii lor, împreună cu toți patrioții din Coreea de Sud. Acum sărbătorește victoria doborîrii lui Li Sin Man. Dar în același timp sînt vigilenți, pentru că cercurile imperialiste manevrează în culise spre a salva rămășițele regimului lui Li Sin Man.

„Gîndurile și preocupările învățătorilor din diferite țări sînt felurite. Ele au însă toate o trăsătură comună: dorința de pace, dorința de a munci în liniște, de a crește o tînără generație în spirit democratic; de a o ajuta să se bucure de toate binefacerile civilizației, să trăiască o viață mai bună, ferită de urgia războaielor.”